

نۆقلیت

مهمله كه تی ژن

The Kingdom of Women

نووسینی

شاخه وان علی حه مه د

هه ولیر / ۲۰۰۳

له بلاؤكراوه كانى :
بزافى رۆشنىبىرانى نوڭخواز

ناوى كتيب: مهمله كه تى ژن

بابه ت: ﴿نوقليت﴾

نووسهر: شاخه وان عه لى جه مه د ماموكى

كۆمپيوته رو هه ته چن: ديارى قاسم

نه خشه سازى: سه نته رى شه هاب

پېدا چونه وه: شوان ناسيح مه جيد

چا بخانه ي: پاك

تيراژ: ۵۰۰ دانه

ژماره ي سپاردن: ﴿۱۱۸﴾ له كتيبخانه ي به ريوه به رايه تى گشتى

رۆشنىبىرى و هونه ر/هه و لير □ ۲۰۰۳

فانتازى خەيال

لە خويندەنەوى نۆقلېتى (مەملەكەتى ژن)ى چىرۆكنووس "شاخەوان عەلى
حەمەد"، ھىزى خەيال و ھزر كردن بۆ ئايندەيەكى يۆتۆبىيى تاكە دەسەلاتى
چىرۆكنووسە و تەواوى دەقەكەى لەسەر رۆنراوہ...

چىرۆكنووس، پېشىنەيەكى باشى چىرۆكنووسى ھەيە، لەبەرھەكانى دىكەشى دا
وہك ئەوہى ئىستاي ھەست بەرھوانى زمان و سادەيى دەربېرىن و تەنانەت
پەنابردنە بەر پەندو واتاي نەستەقى كوردەوارى بۆ گوزارشت و دەربېرىن
سىمايەكى زمانەكەيەتى ..

سەربارى وینەو چىنىنى درامای رووداوى دەقەكە كە سەرنج راکىشن و خوينەر بۆ
نيو دەقەكە پەلكىش دەكەن ، لېرەش لە امەملەكەتى ژن) شتەكان ئازاد دەبن
ئازادىيەكى پەر لە گرفتى تازە.

محمد خدر مولود

۲-۳/۶/۲

بهشی یه کهم

تازه به تازه بهها پیروزه کان به رهو دارمان دهچوون و کلتوورو داب و نه ریته کان له بهر یه که هه لده وه شانوه، جیهانیکی سهیرو نامۆ سهری پیداکرتین ئه وهی تا دوینی به حه رام و بقه و قه دهغه ده درایه قه له م و کۆمه لگا خۆی لی ده پاراست، هه موو به جاری گۆرا.

لیره و له وی شالوی کۆچی به کۆمه ل دهستی پی کرد، له مملانی هات و نه هات، له ریگه ی مان و مه رگدا، خه لکیکی زۆر گیانی خویان خسته مه ترسی و سه ری کاسیان به ره دونیایه کی نادیار هه لگرت، ده یه ها سنووریان بپی تا به و به هه شته بگه ن که له که لکه له و خه یالیاندا وینایان کردبوو.

یه که له وانه من بووم تا گه یشتمه شوینی مه به ست، له ده یه ها ئاوی ئه م ولات و ئه و ولاتم دا، دوا ی سی جار سنوورد اشکردنه وه، هه ر کۆلم نه داو له و سه فه ره سارد نه بوومه وه.

کاتی له به ریتانیا له نگه رم گرت و به ناوی په نابهری سیاسی خۆم ناساند، به ماوه یه کی که م مافی په نابهریم وه رگرت، به مه یش بو شوینی حه سانه وه شوقه یان پیدام و له سه ر یه که له کارگه زه به لاکانی ئه و ده ورو به رهیان دانام.

روژيکيان کۆمەلەي ھاوپرېي تازەناس دواي تەواو بووني کار، بەيەکەوہ لە کافترياي کارگەکە دانيشتەين، بەدەم چاخواردنەوہ دەردەسەري و خەمەکانمان بۆ يەک بەبا دەکرد.

يەک لە ھاوپرېکانم کە پي دەچوو ھەزارەھا ميلي بۆ تيرکردني حەزو ئارەزووہکانی بۆ ئەمولاتە بپريي، بەتاسوقەوہ وتي: (من پەژارەو چەرمەسەري و کولەمەرگي ئيرەم زۆر لەشتە خوشەکانی لای خوومان پيخوشترە، ھەرنا لە سەيرکردني جەستەي نەرم و بلوورو بەفريني ژنە تەپرو ناسکەکانی ئيرە سەركۆنە ناکرپين و روو بە رووی ليدان نابينەوہ لەلایەن کەس و کاریانەوہ ھەپەشەي کوشتنمان لي ناکري، خوشی ئيرە لەوہدايە بۆ بەسەربردن و تيرکردني حەزە پەنگخواردووەکانمان، دل و دەروونمان چي بخوازي بەئاسانی پيي دەگەين، پياو بە حەزەکانیەوہ پياوہ، کە لە حەزەکانی بيبەش بوو ئەوہ وەکو کەسيکە لە لەکاروانی ژيان داپرابي، کەواتە بوون و نەبووني وەک يەکە).

ئەويتريان کاریگەري ھاوپرېکانی بەسەرەوہ بوو، کزۆل و داماو، بەدەنگيکي گپي نيرانە ھەليدایي: (منيش چاو لەچاوکەري وایکرد بيمە ئيرە، تازەيش کە کار لە کار ترازو دواي ئەوہي ھەرچي مال و مولکي ھەمبوو ھەموويم ھەپراج و ھەرزانفروش کرد، بۆيە ليرە داميني پيرەژن و پاتال پاک بکەمەوہ، قاپ و قاچاغ بشۆم، وا بەئاسانی ناگەپريمەوہ کوردستان، ھەرنا کە خووم گرتەوہ ئيدي بەسەيارەو سەفتەي دۆلار دەچمەوہ، بەمەيش پۆز بەسەر خەلکە عەوامەکە لي دەدەم و شتيکي وا دەکەم دەستم بۆ بەسينگەوہ بگرن).

منالکارە تازە ھەلچووش لەوہ دەچوو غيرەو ئيرەي بەو شوينەي گەياندبي، بەدەم زەردەخەنەيەکي گەش و بەمەغزاوہ لە يەکە يەکەمانی نوپي و بە کەساسیەوہ تووري ھەلدا: ﴿من ئامۆزايەکي فەقيرولحالم ھەيە، کابرايەکي رەزا قورسي بي نمودو ناشيرين، پياو بيژي نايي سەيري بکات و چلمی لووتی خوئی پي بسپري، لە گرانیەکە بەماوہيەکي کەم پارەيەکي

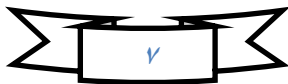

خه یالی کۆکرده وه، ئه و جا ئی شی ره شی ده کرد، تریاکی ده فروشت، به هر حال کاتی به سهردان هاته وه، ژنه هاوسیگان پۆل پۆل ده چوونه سهردانی، هه ندیکیان به چرپه به گویچکه ی دایکیان هه لده داو ده یانوت: ئه گه ر کورپه که ت به نیازه ژن بی نی، ئه وه ئیمه کچی خۆمانی به کراسی به رییه وه پیشکەش ده که ی ن، کیپرکی له نیوان ژنانی گه رکه دروست بوو، ره نگه باوه ر نه که ن روژیکیان دوو ژن به گژ یه که دا ده چن و پری یه که ده دن، پرچی یه که راده کیشن، قسه ی بی تام نامینی به یه کی نه لین، ژنیکیان ئاگری له ناوچه وان ده باری، پتت لیی بدایه وه که شووتی گه یو ده ته قی، به ده ست راشه قانده وه هه ره شه ی ده کردو ده یوت: کچی من خان و مان و ناسک و نازداره هر قابیل به وه، ده بی به و ئاهه وه دل ت به ته قی و بچییه ژیر گل، دل نیام کچی منی به دل ده بی و من کچی خۆمی ده ده می.. ژنه که ی تر به و په ری شله ژاوی خۆی ده هی ناو ده بردو سه ری لی باده داو ده یوت: خه یالت خاوه، کچی من ژیرو ئاقل و سه نگینه، له کولیز ده خوینی، من له پیش تو قسه م له گه ل دایکی کردوه، برۆ ئاو بی نه و ده ستان بشۆ، منیش برایان ئه و دیمه نه دل ی رق ئه ستوو ر کردم که ئه و رییه دووره بکوتمه وه تا بیمه ئیره، لی ره سه رچاوه بگرم).

کاتی نۆره و نۆبه تی قسه م گه یشتی، به ته وه سه وه سه ری زمانم ته پر کردو وتم: (هاتنی من نه چا و له چا و که رییه، نه له بهر ده وله مه ندی، نه له بهر دل ره قی و ئه و شتو کانه یه، به لکو خوشه ویستی کچی پالی پیوه ناوم ئه و ریگه سه خت و دژواره بگرمه بهر، هه ر نا بتوانم به دایین کردنی پاره یه کی باش سه رنجی باوکه پوول په رسته که ی رابکیشم که چه که یم بداتی. چونکه من له و ئیشه قه پاکه دا په یقیکی زۆرم کرده بۆمب و تانک و توپ و ته یاره و به سه ر نه یارانی ئه قینم ته قانده وه، ئه سه ف پیته کانم ببوونه و ری نه و گالته جاری زارۆکان، بوونه بلقی سه ر ئاو و پوو کانه وه، هیچیان لی سه وز نه بوو.. به یانییه کی زوو، دوو قو لی له گه ل هاو رییه کی سه رده می مندالی گه رکه به یه که وه پیاسه مان ده کرد، کاتی باسی خۆم و خوشه ویسته که م

بۆی کرد که ناوی گهوهه ره و وهکو گهوهه ر وایه، هاوړیکه م بزهی کی نایه
سه ر لیو، به په رۆشه وه وتی: (من حاشام له په یقه جوانه کانت نییه، له
هموو ئه مانه ی باست کرد، ماف به تو ددهم، ده بی ئاگات له خوتبی، ئه و
باوک و براکانی گهوهه ر وهک دهمارو رهگ و ریشه م خویندبنه وه ئاوا
دهسته وسان نابن، له دهستیان دی به پهل و پویه کت دابدهن و سه رت به
فه تاره ت بدهن، هه ر ئه و قسانه بووه هوکاری بۆ ئه وه ی بیر له رویشتن
بکه مه وه، سه ری خوّم هه لبگرم و کوردستان به جی بیلم).

* * *

بەشى دووھم

ژیانی تاراوگە بەمشەقەییە و سەریشەى زۆرى بەدواوہییە، واتە: ئەو بەهەشتە نییە کە خەلکانى لە دوورەوہ وینەى دەکییشن و دەھۆلى بۆ دەکوتن.

دواى چوار مانگ و چەند رۆژى، دوو فاکسم یەك بۆ مال و ئەویتر لەرپى مالەوہ بۆ گەوہەر نارد، لەگەل حەوالەکردنى پینچ ھەزار دۆلار. ھەرودھا لە پەيوەندیەكى تەلەفۆنى دا داوام لە (سەرگول)ى خوشکە بچووکەکەم کرد بەدزى مالەوہ بچیتە بازارى زىپرینگران و گەردانەییەكى جوان و نایاب بۆ گەوہەر بکړى و لە دەرفەتیکدا بەناوى منەوہ پىى بدات. چوار رۆژ تىپەرى، گەوہەر فاکسىكى بۆ ناردم، نووسیبووئى: (گیانەکەم، دیارییە بەنرخەکەت گەیشت سوپاست دەکەم، خۆزگە شەپرى براکوژى نەدەماو مروّقە دلرەقەکان لەئاست خوشەویستی من و توۆ کەمى دلنەرم دەبوون، دوو دلیان ناشاد نەدەکرد، جاریکى تر دەیلیمەوہ ئەگەر تەمەنى خۆم لە چاوەروانى توۆ دانیم، یان دەبى بۆ توۆ یان بى توۆ مۆمى ژیان لەگەل ھیچ کەسى ھەلناکەم).

وهلى ئەفسوس پىسى گەپانەوہم لى بووہ خورى، برا بچووكەكەم كە بەتەمەن دوو سال لەمن گچكەتر بوو، پەگەل ھاوپرپىيەكى خوى لەسەر بابەتیکى سادەو ساكار لىيان دەبیته دەمەقالى و لە شەرە قسەوہ پەلامارى يەك دەدەن و چینیکی باش لەیەك دەدەن، دەم و قۆزى يەك دەكوتنەوہ، براكەم نایكاتە نامەردى كە ئەو كاتە چەقۆیەكى دامبوکسى لە باخەل دەبى، لىی دەردىنى و چەند دەمە چەقۆیەكى پیا دەکیشى، ھاوپرپىكەى بە نەخوشخانە پاناگا، لەنیوہى پرى گيانى دەردەچى و دەمرى، كەس و كارى كوپرە بەرى چاویان تارىك دادى، بەجارى كۆدەبنەوہ، زۆر بیژەبیانە ھەلدەكوتنە سەر مالمەن و دپندانە پەلامارى دایك و خوشك و براكەم دەدەن و ھەموویان دەكوژن، ئەوجا دەنكە شقارتەیەك گر دەدەن و خانووەكەش دەسووتینن.

كاتىك ئەو ھەوالەم پى گەیشت، نەمزانی نە شەوہ نە رۆژ، بایەكى بەھیزی دەھات، گەلای درەختەکانى ناو شارى دەجوولانەوہ، سەراپای لەشم بوونە جەمبووش و نیلە نیل، گلپەیان لى ھەلدەستا، خوین ھوروژمى بۆ ھینام، رەنگى سورى دەم وچاوم بۆ چەند رەنگى گۆرا و بەرى بیناییم لیل بوو، بەكول دامە پرمەى گریان، گریانىكى بەكول، ھەنسكەم لە ژوورە تارىك و ئەنگوست لەچاوەكە دەنگى دەدایەوہ: ﴿خوایەوئى بەندەکانى خوى تووشى دەردو ئافات و مەینەتى بکات، بەندەکانى واسوك و سانا لەژیر بارى دەرناچن، ئەوہیە موسیبەتى راستەقینە﴾.

شیت و شېر بیووم، بە غایەلەى مالمەوہ شەوہ دەکردەوہ، ئەو پرووداوەم وەكو فیلمىكى قیدیویى وینا دەکرد، لەو رۆژەوہ دونیام تەلاقدا، دلم بە ھىچ شتى خوش نەبوو، خۆم وەكو كەسىكى زیادە دەبینى، پریارم دا سەرى كاسم ھەلبگرم و لەو شارە بچمە دەروہ، ھەرنا بۆ ئەوہى گویدیستی ھىچ ھەوال و دەنگ و باسیك نەبم، بېمە دیوانە.

كەوتمە گەپان لیرە بۆ ئەوئى، زۆر كارگەم بەسەر كردهوہ تا دواچار لەكارگەيەكى دەروہى شار لەنگەرم گرت، كارگەكە وەك گوندىكى گەورە

چاوانه بله ق ده بوو، له ناخه وه گری ده گرت که به تاسه وه لیی داپرسی و وه کو شیریکی برسی پری بداتی و خوی له و خه رمانه ی تییر بکات، بویه جگه له ده ست بازی بترازی، سنووریکم بو نه و تیکه لیه دانا بوو، نه ویش نه و به لاین و په یمانه بوو که پیش سه ره لگرتنم بو دهره وه به گه وه هر م دابوو تا مردن ناپاکی لی نه که م و زنجیری پانتولم به حه رامی بو هیچ ئافره تی نه که مه وه، بویه که دهستی نهرم ونولیان بو قایش و قرووشی بهر پانتولم دریز بکر دایه، به نه سپایی ده ستیانم ده گرت و له خوم دور ده کرده وه، به دم زه رده خه نه یه کی گه شه وه ده موت: ﴿ تا ئیره شته کان ئاساییه، ده بی بمبووری بو نه مه یان ناتوانم هیچ بکه م چونکه من ده میکه له پیاهه تی که وتووم، غیره تی پیاهه تیم نه ماوه.﴾

به بیستنی نه و قسانه، به په لاره وه چاوی به مه غزایان تی ده بریم و ده یانوت: ﴿ نه وه چ قسه یه که ده یکه ی؟ مروژ کاتی له خووشی و حه زو له زه ته کان ی داده شو ری وه که نه وه ی تو، ئیدی بوونت له م دونیا یه زیاده، خوژگه وا نه ده بووی.﴾ به مهیش جلی خویان له بهر ده کرده وه، به بیزاریه کی تیکه ل به شیرزه یی پییان ه ل دینا و لی م دور ده که وتنه وه، ته نانه ت هاوړیکانم زور جار له خانه ی سوعبه ت و گالته جار یه وه که بانگیان بکر دمایه، ده یانوت: ﴿ هو پیاهه خه ساوه که، ئه ری تا ئیره نایه ی؟!﴾

منیش له ناخه وه نه و قسانه م پیخوش بوو، نه و قسانه بو پاراستنی من له هر کرداریکی جووت بوون، به ته واوی سه ری کریبوومه وه، بویه وه کو ته قه ی سه رمبی تا وه کو نه و ئافره تانه چیتر لی م نزیک نه بنه وه، خوم له گووره نه ده بردو زور به شینه یی ده موت: ﴿ ناهه قتان ناگرم به هر ناوی بانگم بکه ن، نه وه هاتم.﴾

* * *

به شی سییه م

ماوه و عیامی رابرد، شه پیکه گهره ی جیهانی قهوما.. دیوه زمه ی شه پر
بووه شه پری تی کچوونی کومه لگای مرو قایه تی و له ناوچوونی پیاو و زیاد
بوونی ریژه ی ئافرته تی قهیره و بیوه ژن.

من له و روژه ی دایک و باوک و خوشک و براکهم له دست دا، هر له و
روژه وه خو م به که سیکی زیاده ده بینی، پروژی له پروژان ختووره ی ئه وه م
به دل نه ده هات بو هه والیکی کورت بجمه دیار ته له فزیون یا گوی له رادیو
بگرم.

دو نیا به وای شه پره وه ویران و کاول ببوو، که چی سهیر ده که م
ئیواره یه کی نه ختی دره نگ، کچیکی نه شمیلی ته پرو پر که به هه مووی
هفته یه که بوو هات بووه کارگه که، پرتا و خو ی به ژووره که م دا کرد که
پانتولیکی کاوبوی له به ردابوو، کراسیکی شینی نیلی به سهردا شو پر
کرد بووه، چاوه کانی ده توت ژیر پیاله ن، برو که وانی کولمه سوور، لیو
ته کی دم به خنده، تیله نیگایه کی به مه غزای دامی، به هه لپه یه که وه
وتی: ده مه وی به شه رتی کچیینی شووت پی بکه م، زه واجم له گهل
ده که ی؟

دَلیم راگرت، بۆ ستایشی قسهکانی، پیموت: ﴿ هه موو کهس گه یشتن به تۆ به ئاوات دهخوازی، ببووره خۆزگه له پیاوهرتی نه که و تمایه ئه وه یه که دهقه ئاوم لی نه ده خوار دیه وه، یه کسه ر زه واجم له گه ل ده کردی، توخوا بمبووره نه گه ر ئه م هه واله بۆ تۆ مایه ی واقورمانبی.﴾

به م قسانه زۆر قه لّس و ناره حهت بوو، ئوقره ی له بهر هه لگه ر و سره وتی بۆ نه درا، رووی خو ی وهر چه ر خاندو به ئه ده به وه وتی: ﴿ گوناھی تۆ له م کاره چیه، خۆزگه وا نه ده بوی، به هه ر حال شه و شاد.﴾
+ شه و شاد.

پیی هه لئناو ژووره که ی به جی هیشت.

سال هات و پوی. فتیله ی ئاگری جهنگ و شه پرو شو کوزاوه، پوژیککی تازهو نوی ده رکه وت، جیهان دابه شی سه ر دوو هه زار مه مله که تی سه ره به خو ببوو.

یه که له هاوړیکانم وتی: ﴿ ئه م مه مله که ته وپرای بردنه وه و سه رکه وتنی له م شه ره شووم و نه گریسه دا، له ته ک زیانه ماددی و گیانیه کان، ژماره ی ئافره ت بی نه ندازه زیادی کردوه، تاکه قازانجی ئه م کاره ساته جه رگ به ر، سه ره به خو یی و ئازادی نه ته وه ژیر ده سته کانه.﴾

و شه ی ئازادی بو من، ئوخژن و خوشیه کی به ده ری پی به خشییم، که وتمه جه مسه ری بیر کردنه وه: ﴿ که واته نه ته وه ی کوردیش جاری سه ره به خو یی داوه، ده بی له م هات و هه رایه چاره نوی خدرۆک و کوپه کانی به کو ی گه یشتن؟! تۆ بلیی خوی دلۆقان تۆ له ی ئه و زۆلم و زۆرداریه ی لی نه کردبنه وه، ته فرو تونای نه کردین؟!﴾

له دهنگی: ﴿ شاهۆ..﴾ شاهۆ ﴿ که لکه له ی بیر کردنه وه م یچرا، پرتاو سه رم هه لپری، سی زه لامی که ته ی چوار شانم بهر چاو که وت، ده به ریان هه لسام.

یه که له و سی که سه هه ردوو لیوه وشک بووه که ی به سه ری زمانی ته ر کردو به ئحم ئحمی قورگی پاک کرده وه، به زه رده خه نه یه که وه خو ی و

تیمه‌که‌ی پی ناساندم و وتی : ﴿ ئیمه شاندى سه‌ندی‌کای نووسه‌ره مه‌زنه‌کانی جیهانین، دوی وهرگرتنی ئەدریس و ناو‌نیشانی کارکردنتان، به‌خوش‌حالیه‌وه هاتووین تا بانگیشتت بکه‌ین و له ریو‌ره‌سمیکی شایسته‌دا شه‌ره‌فی به‌ئەندامبوونت پی ببه‌خشین﴾ .
 به‌خوش‌حالیه‌وه ره‌زامه‌ندی خوّم نیشاندا.

ریو‌ره‌سمه‌که له ته‌ک چه‌ندین که‌سایه‌تی سیاسی و ئەده‌بی و هونه‌ری دا، به‌ئاماده‌بوونی سه‌روکی زۆریه‌ی مه‌مله‌که‌ته‌کانی دنیا به‌ریوه‌ چوو، خه‌لاتی ناشتی جیهانیم پیدرا.

سه‌روکی فیدراسۆن و ته‌یه‌کی کورتی پیشکه‌ش به‌ئاماده‌بووان کرد، که‌ روی تیکردم، به‌ بزه‌یه‌که‌وه وتی : ﴿ به‌ریزتان به‌ وهرگرتنی ئەم شه‌ره‌فه‌ گه‌وره، حه‌سانه‌ی دیبلۆماسی په‌رله‌مانتاری دونیاتان ده‌بی و ئازادن بچه‌ هه‌ر شوینی‌ک و سه‌ردانی هه‌ر جیگه‌یه‌ک بکه‌ن ، هه‌لبه‌ته‌ فه‌لسه‌فه‌و هوشیاری ئیوه، ترۆپکی په‌یامیکی پیروژه‌ که‌ هه‌میشه‌ نه‌فره‌تتان له‌چه‌ک و تیرورو پق و کینه‌ کردوه و خوشی و به‌خته‌وه‌ریتان بو هه‌ر مه‌رده‌میکی دردۆنگ خواستوه‌وه﴾ .

ئه‌وه‌ی نه‌بی به‌مالم، نازانی به‌ حالم ..ریزلیانی من، به‌ره‌می ئەو خۆماندوو کردنه‌ بوو که له تاراوگه‌ توانیم ده‌یه‌ها کتیبی دانسقه‌و نایاب بنووسم و به‌چاپیان بگه‌یه‌نم.

هاورپیکانم زوو زوو ده‌یانوت : ئەم‌پرو فلان گوڤار، بابه‌تیکی دورو دریژیان له‌سه‌ر ئەو کتیبه‌ت نووسیوه، له‌ فیسار پوژنامه‌ مژده‌ی وهرگیپانی ئەو کتیبه‌ت بو ئەو زمان و زمان بلاو بوته‌ته‌وه.

منیش به‌پیکه‌نینیکی نه‌رمه‌وه ده‌موت : ﴿ هه‌وینی نووسینه‌کانم په‌یامه‌لگری شو‌رش‌ی خوشه‌ویستی و نه‌فره‌تکردن له شه‌رو شوو توندو تیرژی مروڤایه‌تی﴾ .

ده‌فته‌ری تیپینی‌ه‌کانم له‌باخه‌ل ده‌رینا ، چاویکم به‌لاپه‌ره‌کانی ناوی گپرا، ئەو نمره‌ ته‌له‌فونهم به‌رچاو که‌وت که‌ سی سال پيش ئەم‌پرو له‌و ده‌فته‌ره‌م

تۆمار كوردبوو، ھەرچەندە لە مانەوہی ئەو نمرەيە بەگومان بووم، وتم: دەي
 ۋا ليی دەدەم، دەبيینی ھيشتا ۋەكو خۆي ماوہو نەفەوتاوہ.
 نمرەكەم ليیدا، زەنگ رۆيي.. دلم داخوريا، كاتي تەلەفونەكەيان
 ھەلگرت، بە پەرۆشەوہ وتم: ﴿ئەلؤ﴾
 ئافرەتيك بەدەنگيكي پەر ميھرو سۆزەوہ ۋەلامی دايەوہ: ﴿فەرموو
 بەريزم﴾

- بي زەحمەت، كاك مارقى بەريوہ بەرم دەويست.
 + ببورە سالانيكە ۋەفاتي كردوہ.
 - بە داخەوہ رۆحي شاد، خاتوون ئەگەر سەرت نەيەشيئم ، ھەر لەو
 گەرەكە ناسياو يكمان ھەيە خدرۆكە بۆزي پي دەليئن، ھەوالی خۆي
 ۋ مال و منالی نازانن؟
 + ببورە بەريزن، پي دەچي جەنابتان دەميكە لە كارواني ئەم مەملەكەتە
 دا پرابن؟! .

- بەلي زۆر راستە.
 + خدرۆكە بۆز دە دوانزە سال پيش ئەمرو، لە بۆردومان يكي فرۆكە
 ھەريميەكان ، موشەكيك بەر ماليان دەكەوي و وردو درشتيان لەبەين دەچن

- دوا پرسيار: خزميكمان ھەيە گەوھەر عەزیزی ناوہ ، زۆريان لەسەر
 نووسيوہ، بەمان و نەمان ھەوال يكي ئەو ئافرەتە نازانن؟!
 + دەبي بمبووري ھيچ زانياريەكي ئەوتوي لەبارەوہ نازانم ، بەلام ئەوہي
 بيزانم ، ئەو كتيبانەي ۋەرگيپردراون، باسي ئەو كچە دەكەن ، ۋەسفەكان
 نيشاني دەدەن كە ئەم ئافرەتە مو عجيزەيە ۋە لەئاقاريدا مروؤ دەستە ۋە ئەژنو
 دەوہستي.

- زۆر سوپاس.. خواحافيز.
 + سوپاسي پي ناوي، خواحافيزت بي.

بەشى چوارەم

پاش بەسەربردنى سى سال تەمەن لە تاراوگەو تەنيايى، يەكەم گەشتم بەرەو كوردستان دەست پى كرد، لە ھەر فرۆكەخانەيەك ناسنامەى سەنديكام دەربىنايە، فلسىك چەند بى نرخە، لىيان وەرنەدەگرتەم ، دەيانوت: ﴿تۆ مروقىكى مەزنى، شايستەى ھەموو خزمەتئىكى، بچيە ھەر شوينىك خزمەتت دەكەين﴾.

لەخوشيان ھەر ئەو تەنە دەگريام: ﴿واى خوايە گيان ئەو چە دونيايەكە دەيبينم؟!﴾.

وەك پوژىك لەمەو بەر پرويدابى، كاتى خوى پيش ئەو ھى بچمە دەرەو ھو بەيەكجارى كوردستان بەجى بىلم، يەكەم كتيبم خستە ژىر چاپ و پوژىنايى خوى ديت ، خزمەكانم تەعليقيان ليدەدام، بەتوانجەو دەيانوت: ﴿تۆ چونكە رووت و پەجال و دەست كورتى، ئاموژگاريت دەكەين پارە لەشتى بى كەلك خەرج نەكەى، ئەو پوژەكەيە دەيبينى چۆن كتيبەكانت لەسەر پەفەى كتيبخانەكان كۆن بوونە و تۆزىان لەسەر نىشتوو، بى ئەو ھى دانەيەكى لى بفرۆشرى، ئەوسا ترشبي و تالبى دەبى ھەمووى بچەيە گووشىك و بيخەيتە سەر شانت و لەكونجىكى نيو مالىەو ھى فرى دەى﴾.

رۆژيكيان ھاوريپيەكم ئەويش لەخانەي خوشەويستی بۆ من، بانگي لای
 خۆي كردم و وتی: ﴿بپروا بکە حەز بە زەرەر و زیانت ناکەم، بەلام ئەوە
 واقیعه لەم مەملەكەتە مروۆقی خودان رۆشنپیر جیي نابیتهوه ، تو هەتا
 بەیانی تەپل بکوته کەس پیت نالی ئافەرین، دەست رۆیشتوو ئەو کەسەیه
 دەولەمەندی یا مەسئول، پەپرەو کردنی یاساش تەنها بۆ بابای هەژارو بی
 پشت و پەنایه، قەت بینیوتە کوپه بەرپرسیک گیرابی، کوپه بەرپرسیک
 دادگایی کرابی، کەچی بی نەوایان بەکەمترین شت تاوانبار دەکرین و
 تۆمەتی تیرۆرو تیکدەر و دەستی دەرەکی و چی و چیان دەدەنە پال، ئیدی
 کەسیش ناتوانی لیی بەجواب بی، بۆیه پیت دەلیم: دەست بەکلاوتەوه
 بگره با نەبیات.﴾

* * *

بهشی پینجهم

کاتی له دوا ویستگه‌ی سه‌فه‌ری گه‌رانه‌وه دابه‌زیم ، جانتا دیبلۆماسیه‌که‌م دانا، قولپ و هه‌ستی غه‌ریبیم هه‌لسا، داها‌تمه‌وه ، بیرو هۆشم وه‌کو کلافه‌ی ده‌زوویه‌کی ئالۆزی لیّهات، که‌وتمه‌ ماچ کردنی زه‌ویه‌که‌و بۆنم ده‌کرد .

په‌یامنی‌ریکی ئافره‌ت زۆری کرد و کۆشا ب‌مدوینی، ده‌م چووبوووه کلپله ، نه‌متوانی به‌ تا‌قه وشه‌یه‌ک گوزارشت له‌و خۆشیه‌ بکه‌م، بۆیه‌ که‌ له‌ هه‌وله‌کانی دواندم بی ئومید بوو، پووی کرده وینه‌گره‌که‌و پییوت: ﴿ چه‌ند وینه‌یه‌کی جوانی بگره وینه‌کان بۆ خویان بدوی، ئه‌وه‌نده‌ش کیفایه‌ته‌ بنووسین : گه‌وره‌ دیبلۆماسی‌کی ئاشق به‌ خاک ، خۆشه‌ویستی خاکه‌که‌ی ده‌یگرینی ﴾.

دوای تاوی، فرمیسه‌که‌کانم به‌ر بینم سپریه‌وه، ته‌کانم دایه‌ به‌ر خۆ، راست بوومه‌وه، له‌ده‌رونه‌وه به‌خۆم وت: ﴿ به‌راستی مروّقه‌ به‌رامبه‌ر خۆشه‌ویستی خاک و زی‌دی باب و باپیرانی لاوازو بی هیزه ﴾.
به‌هۆی برسیتی هه‌ستم به‌ شه‌که‌ت و که‌یل وماندوو بوونیکی زۆر کرد، لامدایه‌ چیشتخانه‌یه‌کی ئه‌و شوینه‌ تا زگی برسیم تیر بکه‌م.

کاتی پیم نایه چیشتخانه که و له سهر یه که له کورسیه کان روئیشتم، دلم داخوریا، له ناخه وه هه ژام، نه مده زانی چون له ماوه یه کی ئاوا که م وکورت، هه موو شته کانی ئه و ده و روبه ره به خودی مروقه وه گوراون، نقومی جیهانیکی بی سنوور بووم: ﴿ئه وه چیه ده یبینم؟ تو بلیی خه ونبی یا زینده خه ون؟ خه ونیکی دورو دریز! می شکم، دل وده ورو نم به رگه ی ئه و گورانکاریانه ناگری، ئاخر زور له میژ نییه ئا فرته لی ره ئه وه نده مافی گه پان و چوونه ده ره وه ی نه بوو، نه خاسمه کارکردن له ده ره وه ئه وه به کوفر داده ندرا، چما له هه موو ئه و شاره ئا فره تیکت ده دی له نووسینگه و دوکان و چیشتخانه و هوتیل و، کو مپانیایه که کار بکات، که چی سهیره هه موو ئه و گارسونه ی ئیره گشتیان ئا فره تن و تاکه پیاویکیان تیدا نابینم.﴾

خوشتترین کات ئه و کاته یه خه م و زه رده خه نه تیکه له به یه که ده بی و جوانترین تابلو دروست ده که ن، یه که له و ئا فره تانه به ریزه وه لام، لیستیکی خواردنه کانی له به رده م داناو به بزه یه کی گه شه وه وتی: ﴿فه رموو قوربان﴾.

لیستی خواردنه کانم لیی وهرگرت، سه رم به یه که یه که ی ناوه کان شوپ کرده وه، به ته وسه وه پیموت: ﴿ئهری خاتوون گیان ده توانم چه ند پرسیاریکت ئاراسته بکه م؟!﴾.

- به دنیاییه وه، فه رموو، فه رموو.

+ بی زه حمه ت خو ئه م مه مله که ته ژیراو ژوور نه بووه؟! مه به ستمه بلیم: ئه م خه لکه له هه ساره یه کی دییه وه هاتونه ته ئیره!؟.

بو م خنایه وه، به سه رسورمانه وه پرسی: ﴿له مه به ستت حالی نیم، ده ته وی بلیی چی؟﴾.

به ده م ئاهیکی قووله وه پیموت: ﴿مه به ستم ئه وه یه وه کو چه ند پوژی له مه و به ر پووی دابی، له م شاره عه یبه بوو ئا فره ت بو ئیشکردن بچیته ده ره وه، که چی ئیستا ئه وه ی ده یبینم ئه گه ر به شیکی له ئازادیه کانی

رەگەزى مى، ئەى بۆ پياوان ديار نين و نايانبينم، خو قريان تى
نەكە وتووہ؟! ❁

ئافرەتەكە بەم قسانە داىە قاقاى پىكەنين: ❁ پياوانى شەھادەت لە پىناو
سەرفرازى گەلەكەمان، گيانى پاكىان كرده قوربانى. روتتر بلیم: بە پىى
دواين نامار، رىژەى ئافرەتان چل بەقەد رىژەى پياوانەو لەوقات و قریەدا
پياوان بەكەمى ئىش دەكەن و ھەلسوراندن و تەواوى دام و دەزگا
ئىدارىەكان دراوہتە دەست ئافرەتان. ❁

بەسەربادانەوہ پىموتم: ❁ باشە زور سوپاس، زەحمەت نەبى دو
بەكەشكىكم بۆ بىنە. ❁

+بەسەرچاۋ .

-چاۋت خوۋشبى.

چاۋم لە پوزىكەوہ بۆ پوزىكى تر گواستەوہ، سى چوار ئافرەتى بالا
بەرزى رەقەلەى پولىس، دار ھەيزەرانىان بە دەستەوہ بوو، چاۋدىرى
ئەمنى ئەو دەورو بەرەيان دەکرد، سىلاۋى بىر كىردنەوہم شەپۆلى دا: ❁
ئاللىللىلى خوايە گيان بزانه كارەسات و نەھامەتىەكانى جەنگ چ
شويئەوارىكى خراپى بەجى ھىشتوہ؟! پىشان ئافرەت ھەمىشە بە زەعيفە
ناوزەد دەكرا، كەوابى زەعيفەيەك چۆن دەتوانى بەرەنگارى پياۋ خراپىك
بىيئەوہ، لەكاتىكدا ئەو كەسە كەتەو جەستەيەكى تۆكەمەو وزەيەكى زۆرى
ھەبى؟! ❁

زۆرى نەبرد خواردننىان لەبەردەم دانا. ئەوھندى دلم بردى، لىم
خوارد، كە دەستم ھەلگرت، بەسەردا چايەكى خەستم ھەلقوراند، پەيتا
پەيتا بەرەو گەرچەكە ملما.

لەوى بەسەدان تاكسى دوا مۆدىل ھەستا بوو. سواری گەپىنى بووم
ئافرەتىك لىى دەخوپى، بەزەردەيەكەوہ پىموتم: ❁ بىزەحمەت دەچمە
ھوتىلى ناوھندى. ❁

ئەوئىش بزهيهكى سازگارى خسته سەر لىو: ﴿وہى بەسەر چاو، فەرموو سواربە﴾.

بەكەمتر لەدە دەقە منى گەياندە بەردەم ھوتیلەكە، بەپىي پىوھرى ناو گەرىنەكە پارەكەم پىيداو دابەزىم.

دوو ئافرەت لەپىيش دەرگای سەرەكى ئوتیلەكە بە جل و بەرگىكى سوورو شىن كە بو پىشوازى ميوانان وەستا بوون، يەك لەو دوو ئافرەتە بە پىرمەو ھات، لە جانتاكە روو بوو: ﴿فەرموو، فەرموو، بەخىرىيى بەرپىزم﴾.

بەشىنەيى وەلامم دايەوہ: (روو سپىيى خوشكم)

ئافرەتەكە پىيش كەوت و منىش كەوتمە دواى.. لە ژوورى ئىدارە پىاوئىكى جىقنى كورته بالا بەخىر ھاتنى كردم، يەك لە كارتەكانى پشت سەرى داگرت و بو ئافرەتەكەى راگرت: ﴿فەرموو ئەو مامۇستا بەرپىزە بگەيەنە جى و چى پىويستە بوى جى بەجى بگە﴾.

كە كارتەكەى لەدەست وەرگرت، بە خەننەوہ دەستى راستى بو پىيشەوہ درىژ كردو وتى: (فەرموو قوربان).

دوو بە دوو ھەنگاوى ئاساييمان ھاويشت، لەبەردەم يەك لە ژوورەكان ھەلوہستەى كرد، كارتەكەى بەو ئامپىرە داھىنا كە لەپىيش دەرگا كە بوو، دەرگا كەى كرايەوہ، ئەوجا پرووى دەمى تىكردم: ﴿قوربان جگە لەم كارتە، دەتوانى دەنگى خوت لەسەر ئەم كاسيئەتى بەرەوہ بە وشەى ﴿بەوہ﴾ يا ﴿دابخرى﴾ تۆمار بگە، ئىدى چەند دەمىنيەوہ ئىشەللا پىويستت بە ھىچ نابى، ئەم وشانە بو گەرماو و قاسەو كانتۆرو ئاودەستەكە ھەمان شتەو بە كوئتروئى مەرکەزى ئەم ئوتیلە بەستراوہ ئەوئىش بو ئەمنىەتى ھەموو ئەوانىيە كە بو پشوووان لا دەدەنە ئىرەو لىرە دەمىننەوہ، جا ھەر فەرمائىشتىكى دىكەتان ھەبى دەتوانن لەرپى داگرتنى دوگمەى شىنى ئەو ئامپىرەى سەرەوہ، پەيوەندىمان پىوہ بگەن، ئىمەيش دەم و دەست دەگەينە لات﴾.

چاوم له چاوه سهوزهكهى بېرى: ﴿دهست خوښ، زور سوپاس﴾.
دهنگى خوم له سهر كاسيټهكه تومار كړدو لهو ريگهوه دهركاي
كانتورهكه م كردهوه، كهل و پهله پيويست و گرنگهكانم خسته ناوى،
دواى پشوودانيكى كورت، بو خوارهوه دابهزيم.

* * *

بەشى شەشەم

دوای سى سال دابران، يەكەم پياسەى خۆم لەپيش ئوتيلەكە دەست پى کرد، شتەكان بە جارى گۆرابوون، گوزەرەكە جەنجال و سەراپاي ئەو خەلكە ئافرەت بوو، پى بەبەر پىدار نەدەكەوت و شان لە شان دەسووا، ماركىت و ئوتيل و موتيل و ميترو و ئاپارتمان و باخچەو شارى گەورە ديمەنى شارەكەيان رازاندبوو.

دوو لافيتەى گەورە بەمبەرو بەوبەرى رپرەو كە هەلواسرابوو. لافيتەيەك لىي نوسرابوو: ﴿بەخىر هاتنى ميوانە بەرپزەكان دەكەين﴾. لە لافيتەكەى تر نوسرابوو: ﴿لەژىر چاودىرى سەرۆك، چواردەمىن كۆنگرەى يەكيتى نووسەران ساز دەدرى﴾.

هۆلى كۆنگرە بەگاردى مەملەكەت تەوق درابوو، حەوت هەشت ئافرەتى پولىس لەتەك ترافىك لايتەكە ئاسانكارى رپرەوى ماشينەكانيان لە ئەستۆ گرتبوو، لەجىوہ لەنگەرم گرت، تاوى دوان دىقەتم داىە لافيتەى دووہم و تىپرامام، نقومى خەيالئىكى قوول بووم: ﴿وااااااى، ئەوہ لىرە چ قەوماوہ؟! اسى و هەشت سال لەمەوبەر من يەكەم دەستەى دامەزىنەرى ئەو يەكيتىە بووم، دەبى ئىستا هاورپىكانم لەو هات و هەلاى ئەوہندە سالە، وەفاتيان نەكردبى؟! بزانه من چەند سەيرم! ئاخىر بوچى بەرەشبينىوہ

سهیری شتهکان بکه‌م! دهی با بچه پیش، بیگومان لهو که‌سانهی ئه‌و
پوژگار بهایی هینده‌یان له ژیان ماون تا له نزیکه‌وه بمناسن و بیاناسم ❖
په‌پیمه‌وه ئه‌وبه‌ری جاده‌که .. پاسه‌وانیک له‌پیش قاپی هوله‌که به
چه‌که‌وه له‌سه‌ر کورسییه‌کی خولاو دانیشتبوو، که‌گه‌یشتمه راستی،
به‌خیرایی له جیوه راست بووه: ❖ فهرموو برا، با خزمه‌تت بکه‌م ❖.

نه‌ختی سه‌رم هه‌لکراند، به‌ته‌وسه‌وه وتم: ❖ من نووسه‌رو پوژنامه‌قانم،
ریگه ده‌دهن بچه ژوره‌وه؟! ❖.

به‌ئه‌ده‌به‌وه هه‌لیدیایی: ❖ بی زه‌حمه‌ت کارتی به‌ژداربوون یا داوه‌تنامه‌ت
پییه؟! ❖.

حه‌په‌سام: ❖ چی ی ی؟! نه‌وه‌للا هیچیکم لا نییه، به‌لام حه‌قه من له‌گه‌ل
یه‌کیکی دی به‌راورد نه‌که‌ن! ❖.

به‌م قسانه جوړه ناره‌حه‌تیه‌کم له چاوانی خوینده‌وه، به‌بیزاریه‌کی
تیکه‌ل به‌زه‌لیلی وتی: ❖ قوربان له‌وه ده‌چی بی ئیش بن؟! ❖.

به‌پیکه‌نینیکی ده‌ستکرده‌وه پیموت: ❖ ببووره نامه‌وی به‌خراب لیم
حالییی، داواکاریه‌کم هه‌یه ده‌کری به‌ته‌مه‌تترین نووسه‌ری ئه‌و کو‌نگره‌یه‌م
بو بانگ بکه‌ن؟! ❖.

سووکه ته‌میکی گرژو مونی به‌پوخسار لکا، به‌سه‌رسورمانه‌وه پرسه
: ❖ جا له‌وه خه‌لکه زوره کامیان ده‌ناسی؟! ❖.

هه‌موو ئه‌و ناوانه‌ی له‌بیرم مابوون، یه‌که یه‌که بویم ژماردو وتم: ❖
ئه‌مانه وه‌ختی خو‌ی خزمه‌تیکی به‌رچاویان پیشکەش به‌ئه‌ده‌بی کوردی
کردوو که ئه‌گه‌ر... ❖.

نه‌یه‌یشته قسه‌که ته‌واو بکه‌م، قسه‌که‌ی له‌ده‌م قوستمه‌وه: ❖ به‌داخه‌وه
ئه‌مانه هیچیان له‌ژیان نه‌ماون ❖.

هه‌ناسه‌یه‌کی قوول و پر‌کینه‌م هه‌لکیشا، چه‌ند دلۆپه ئه‌سرینیکم
ریشته، که‌ناسنامه‌که‌م نیشانی داو بویم راگرت: ❖ فهرموو ئه‌رک نه‌بی ئه‌و

ناسنامه بنییره ژوره وه ئه گهر وه لآمی نه بوو ، من مه منون بو دهره وه
عاره بانه ی خوّم راده کیشم ❀ .

ئه ویش به دهسته چرچ و لوچه که ی ، ناسنامه که ی له دهست وهر گرتم ، بی
ئه وه ی سهیری بکات بزانی من کیّم و کی نیم ؟! به هه لپه یه که وه وتی : ❀
فه رموو دانیشه ❀ .

به دلی پر چه سره ته وه چوومه باخچه که ی ته نیشته پرسگه و
جگه ره یه کم ئاگردا . . . نقومی دهریا یه کی پان و به رین بووم ، تا له دهنگی غرمه
غرمی چهند چه کداری ، ده زوله ی بیر کردنه وه م پچرا : ❀ دیسان به زمه که ی
جارانه ، هه بی و نه بی کابرایه کی ئاره ق خوّر به سه رخوشی هه لیکوتا وه ته
هۆله که وه دهستی به ورینه و جنیودان کردو وه و پیاوانی ئه منیش داویانه ته
به ر شه ق و پیله قه ، به راکیشان له سه ر زگ ، له سه ر پشت ، خه ریکن فرپی
ده دهنه دهره وه ❀ .

ئه فه ندیه کی نه دی و نه ناس که دوو چه کداری به دوا وه بوو ، به ره و رووم
هات ، به بینینی دلم داخوریا ، وشک هه لآتم . . . راپه ریم ، موچرکه یه کم به له ش
داگه را له که له موستی پیمه وه دهرچوو ، ئه ندیشه م هه لفری : ❀ ئه وه چی
یه ؟! تو بلئی ئه و کابرایه نه وه ی خدرۆک نه بی که کاتی خو ی دایک و باوک
وخوشک و براهه میان قه تل و عام کردو له م پۆژگاره بووبیته به رپرسیکی
گه وره و سه ره رای ئه و زولمه گه وره ، هیشتا له بیرى تۆله سه ندنه وه ی ئه و
کوڤه دابن که سی سال پیش ئه مرۆ برا بچوکه که م به چه قو کوشتی ❀ .

ویستم پی هه لینم ، شه قاهه کانم وه ک له شوینیکی دی گیریان خواردی ،
له دوام نه ده هاتن . . . گه یشته لام ، دهستی ته وه ی بو دریز کردم ، چومه ژیر
باری ته وه که ، ئه و جا به روویه کی خوشه وه وتی : ❀ من وه زیری ناوخۆم ،
زه رده شتم ناوه ، داوی لیبوردم هه یه نه ده بوو تو یان لی ره راکرتایه ، به هه ر
حال به بینینت خوشحال بووم ❀ .

دەتوت بە سەدان كەس لىيان داوم ، دەم تىك ئالا ، رەنگم لە سپياتى بەرەو زەرد بوون ھەلگەرا، سەرم بۆ لەقاند: ﴿منیش بە بیننت خوشحال بووم﴾.

پىكەو ھەلگەرا، كە پىم نايە ھۆلە گەرەكە، وامدەزانی قاچەكانم لەنگەريان تىكچوو ھىستا يا ساتىكى تر بەردەبمەو ھەلگەووم. خەلكەكە زەق و زوق چاويان تىپریم، ھەندىكيان بە گوئی يەكيان دەچرپاند: ﴿ئەو ھۆلە، ئەو مەزەكەيە﴾.

چاوى بە پەلەم بە تىكچرژاى خەلكەكە گىرا، تاسام، تاك و تووكى پياو و ئەوى دى ھەمووى ئافرەت بوو. زەردەشت تۆزوكەك چەماو، بە چرپەيەكەو پىيوتم: ﴿ئىو ھىماى ئەو مەملەكەتەن، شانازيتان پىو دەكەين، سەرچەم نووسىنەكانت بە چاپىكى رازاو ھەرگىردراونەتە سەر زمانى داىك و لەم مەملەكەتە مال نىيە كتىبى، دوان و سىانى توى تىدا نەبى﴾.

گەلى قسەى خوشمان كرد.

كۆنگرە دەستى پىكرد، چەند وتارىك پىشكەش كرا، لە سەرووى ھەمويانەو وتارى سەرۆك خويندرايەو، پىش كوتايى وتارەكانى يەكەم پوژى كۆنگرە، داويان لىكردم پەيقيكيان پىشكەش بكەم.

بە شەقە شەق چوومە سەر تەختى شانۆ، چاوەكانم ھەلگۆفت، چەند جارى كۆخەيەكى وشك كۆخيم، ئەوجا وتەيەكى كورتم لەمەر ژيانى تەراوگە باس كرد.

ھۆلەكە دەتوت لەم ھەشاماتە خالى يە، نە دەنگىك، نە چرپەيەك نە دەھات، پرتا و دلئەنگىيەكى قىزەون ھوروژمى بۆ ھىنام، پەژارە دەروونى خواردمەو، دوا قسەم لە كورتى براندەو، ﴿بەريزان ئەگەر لىمى قەبول بكەن ھەك بەشى لە پىرۆگرامەكانى ئەم كۆنگرەيە، سبەى تىشكىك دەخەمە سەر رەوتى ئەنجام دانى يەكەم كۆنگرەى يەكيتى نوسەران كە چۆن و لە چ ھەل و مەرجىكدا ھاتوتە ئاراو﴾.

ئامادەبووان بەجاری ھەلسانە سەر پی، بوو بە چەپلەپیزان.
زەردەشت بە خوشحالییەوہ وتی: ﴿ئەمرۆ ئیوارە میوانی منی ، پیش
مەلا بانگدان دیمە دوات﴾.
سەری رەزامەندیم بۆ لەقاند ، کۆنگرە بە نمایشکردنی چەند
گۆرانییەکی فۆلکلۆری، کۆتایی بە دانیشتنەکانی ئەو پوژەیی ھیناومینیش
ری و ری بۆ ژوورەکەیی خۆم گەرامەوہ.

* * *

بهشی حهوتهم

شهكەت و ماندوو، دهتوت ژان و زام لهشی داگرتووم و بنی پییهکانم کوتراون، سەر خهویکم شکاند، که خهبرم بووه، له یه خچاله کهدا بیبسییهکی قوتوم دهرهیناو ههلم پچری، قریهیهکی لیوه هات، چهند قومیکی یهک له سهر یه کم لیذا، که وتمه دا لغه لیدان بو رابردوی خۆم: ﴿ هوه روژگاره، هیشتا بریاری سهره لگرتنم نه دابوو، دهیانوت له دهرهوه سه ته لایت، موبایل، ئەنتەرنێت ههیه، کهم کهس هه بوو زانیاری له بارهوه هه بی، ته نانهت نهو خانووه خوشانهی له پری ته له فزیونی ناوخو نیشان دهدرا، لیروهه ئیره ییمان پیی دهبرد، که چی ئەمرو به پیچه وانه وه، نهو پیشکهوتن و جوانکاریه ی لیره ههیه باوهرم وایه شتی وا ریک و جوان له سهر گووی زهوی نییه. ههروهها زور که پرت که باسی په یوهندی کوپو کچی ده هاته گوپی، ئاهمان بو هه لده کیشان و ده مانوت: تا که ی کچ و کوپ نه توانن به یه که وه دوو قسه بکه ن و په یوهندی ئەقینداری ئال و گوپ بکه ن؟! له هه پرتی لای خۆمدا باو کم یادی به خیر، پیاو یکی مه وزون بوو، له ئاستیدا شهرم ده کرد پییبلییم: ﴿ بابە گیان هه ناوم ئاگری گرتووه، که وههرم خووش دهوی و که وههر خوشی دهویم، دهسته کانت ماچ ده کهم،

چاوه کانت ماچ ده کهم ئە گەر خەمی، مشوریکم لی بخوی و بۆم بچیە داخوازی. ❁ که چی دەربیرینی ئەم قسانە لای دایکم ئاو خوار دنهوه بوو، زوو زوو به دەنگیکی پڕ شکۆوه دەموت: ❁ ئەری دایه گیان دەزانی لهو دونیایه دا کچ هەبی و جوانبی هەر ئەوه. ❁ دایکم دەسلەمیوه، زۆر جار تفی گهرووی ده کرده تۆپه له یهک و پای ده هیشت: ❁ هە ی ناکهس به چه، هە ی حه رام زاده. . ته ماشا ته ماشا چه ند بی چاو و پوو، ئەو قسه قوڕ و هه له ق و به له قانه چین ده یکه ی؟! ماشه للاً تۆ هیشتا منالکاره ی، جاری بخوینه، خوا گه وره یه، که ی خویندنت ته و او کردو دامه زرای، ئیدی چ کچیکت ویست بۆتی دینم. ❁ به پیکه نینیکی به مه غزاوه دەموت: ❁ ئاخر دایکه لیّت تیّک نه چی، هینه که ی من، مه خسه دم قله که ی من که له گه ته، بالاً به رزی به ژن قه له می، پڕچ زهرد، چاو سه وز. لوت باریک و دم و لیویکی ناسک و قنجی هه یه، ته نانه ت ئەو که سه مالیان له ته ک مالمانه. ❁ دایکم به سه لیقه وه: ❁ چاو چاو، حالیم له گه ل گه وه ره پڕچ به رشکنته، ده زانم پیّت ناخۆشه واده لیم، ده ی که ی وه ختت هات، به سه ر هۆردوو چاوی دایی، ده چه خواز بیینی، ئیتر گله ییت ما؟. ❁ قسه ی خۆش له به هه شته وه هاتوو، ئەو کاته من و گه وه ره دوو لای تاک و ته رای ره سه ن و تازه هه لچووی متمانه به خو بووین، په یوه ندیمان زیتر له پری نامه گوپینه وه بوو، شاگولی خوشکم ته ته ری هات و چۆی نامه کان بوو، ئەوه بوو قوئاغه کانی خویندنت به سه رکه و تووی بپی و بوومه مامۆستا، بۆ مووچه ی یه که مم هیچ، له وه رگرتنی مووچه ی دوهم دا، کاتی له ده وام گه رامه وه، خۆم ده خاله تی دایکم کردو به ده م پارانه وه پیموت: ❁ ده ستم دامینت دایه گیان، حه وسه له و ئوقره م لی براوه، خه ریکه له تاو گه وه ره گر ده گرم، نه ئاگام له خو یه نه له وانه و تنه وه. . توخوا بۆم ناچیە خواز بیینی؟! ❁ دایکم به ده م قاقای پیکه نینه وه ده یوت: ❁ قه ت نه مده زانی ئەوها بۆ ژن سوتاوی. . خوا که ریمه، با باوکت بیته وه قسه ی له گه ل ده که م. ❁ هەر وا بوو قه ناعه تی به باوکم هینا، چه ند جاری دوو به دوو چوونه پییش، باوکی گه وه ره به

مه به سستی نه دانی کچه که ی ، هه ر جاره بیانو و پاساویکی ده هی ناوه ، جاریک پیانی وت : ﴿ من کوپم گه وره و عازبه تا ژن بو کوپه که م نه هی نم ، گه و هه ر به میرد نادم ﴾ . جاری دووم پیانی وت : ﴿ من لینا گه ریم گه و هه ر به بی بنپشک له و ماله درچی ﴾ . دوا جاریش پیانی وت : ﴿ نیستا بیرم به ته و او ی گوپراوه ، نه گه ر خوا ریکی بخت ، به ته مام گه و هه ر بو خو م به ژن بدهم ﴾ . باوکیشم دوا جار سه رزه نشتی کردم ، وتی : ﴿ کوپی خو م حه ز ده که م ده ست له و کچه هه لگری ؟! خو دایکی کراس ره ش نه پراوه ، به کورتی و کوردی ، باوکی گه و هه ر نایه وی نه و خزمایه تیه بکات ﴾ . به م قسانه ی باو کم ، ته و ژمی گریانیکم له قوپرگدا قولپی دا . هه یییم لی کرد ، به ره و دهره وه دامه گورگه لوقه ، پیش مالئا و اییکردن له دارو به ردو هه و او هه موو شتیکی نه م شاره ، من و گه و هه ر یه کترمان ببینی ، پی موت : ﴿ گیانه که م ، من بریارم داوه بچمه هه نده ران ، تکاکارم به رگه ی نه و ته مه نه ی دووریم بگری ، دیاره له و ماوانه دا هه موو به رنامه یه کم دو زینه وه ی کارو کاسبی ده بی ، هه رنا دوا ی گه رانه وه به و پارهی په یدای ده که م بتوانم سه رنجی باوکت رابکیشم تو م بداتی ، به لینیشته دده می تا مردن جگه له تو ، هیچ کهس به ها و به شی ژیانم نه زانم ﴾ . گه و هه ر به ته وسیکی تیکه له بیزاری و دلته نگی ، وتی : ﴿ منیش په ایمانی نه گه ر پرچی ره شی قه ترانیم سپی بکه م ، جگه له تو نابی بچمه باوه شی هیچ پیاویک و شوو به هیچ پیاوی نه که م ﴾ . نه و جا وینه یه کی خو ی دامی ، به چه ند رسته یه ک له پشتی وینه که دا وه فاداری خو ی تیدا نووسی ، هه فته یه ک پاشتر بازرگانیک ی زه نگی هاته داخوازی ، باوکی چه ندی کردو کو شی رازی بکات ، و پرای هه ره شه کانی : ﴿ به خودای به خو شی میرد به و بازرگانه ده که ی باشه ، وه نه گینا ناچارم سفت وسوت بشکینم ﴾ . نه ویش به دهرونیکی پر له ژه نگ و ژاره وه به پوی باوکی ده ته قیته وه : ﴿ گوی بگره بابه گیان ، میرد کردنی من به حه زو ناره زووه نه ک به زه برو زه نگ ، هه ره شه و گوپره شه ملم پی که چ ناکه ن ، من له مردن ناترسم به کوشتنی من نابرووتان ده چی و چ وه لامی نه و خه لکه

دهدنه وه نه گهر بپرسن: گه وهر له سهر بېناموسی کوژراوه؟! دوای نه وه کي باوه پرتان پي دهکات که تو له سهر شووکردنيکي به زورو زه برو زهنگ منت کوشتوه؟

که شتی بپرو ميشکم له که ناری دهریای ئارامی نیشته وه، ئاهیکی پر به سیه کانم هه لکيشا، دستم گه یانده کوټرتړولی ته له فزیونه که و به دیار که نالیکی ئاسمانی ناو خو دانیشتم، پيشکه شکاری بهرنامه و به ژداربووانی سه رجه م ريکلام و ته مسیلی و فليمه کان، به ده گمهن پیاو بوون، ئه ویتتر سه راپا ئافرهت بوو. به ده نگيکی کزوليه وه به خو م وت: ﴿نه مه بووه چی؟! ئافرهت و ئافرهت، کاتی خو ی پیاوان ده یانوت: ئافرهت نیوه ی کومه له، که چی پريان به کچ و خيزانه کانیا ن نه دده دا بچنه بهر خویندن، گه پان و سووپان بو دهره وه حه رام بوو، ئیش کردن له دام و دهن گاکان به تاوان داده نرا، ته نانهت ئافره تيک له ئاهه نگيکدا گورانيه کی بچريبا، نه گهر ده نگيشی قيزه ون بوايه، خه لکه که به جو ش و خروشه وه گو ییان بو ی شل ده کردو بو نواندن و ته مسیلی به هو ی نه بوونی ئافره ته وه، پیاوان خو یان ده کرده ئافرهت، که چی ئیستا شته کان یه ک به سه د گورپاوه، له بیرمه مام ری ی له کچه کانی ده گرت بخوینت، که چی کاتی خيزانی یا کچه کانی نه خو ش بکه و تنایه ده یوت: حه رامه ئافرهت بردریته لای دکتوری پیاو، با بزاین دکتوريکی ئافرهت نادوزينه وه.﴾

ئاهیکی خو نه کرده م هه ليشا، ته له فزیونه که م کوژانده وه. کانتوره که م به ده نگي: ﴿بیه وه﴾ خسته سه ر پشت، جانتا که م دهره یناو په سمه که ی گه وه رم لی دهر کرد، بو تاوی ديقه تم دایي: ﴿ئایای خوايه گیان ده بی گه وه رم مابی؟! نه ی ده بی خاوه ن به لینی خو ی بووبی و تا ئیستا شووی نه کردبی؟! ئایای کوله گه ی روحم دلله که م گه وه رم، زورم حه ز به بینینته ، دلنایمه تو ش به بینینم خو شحال ده بی، نه ی بوچی له ته ک نه و قسانه دا، هه زاره ها ختوره ی خراپم به دل و دهر ون دادی که په ق و راست به خو م بلیم: تازه کار له کار ترزاوه، نه وه ی چوو، چوو، به دوای چوان

مەچو، بېروام وایە گەوھەر شووی کردبى و لەم ئافاتەدا بەدەیهەا ژنى تری بەسەردا هاتبى . . گەرانەوهم لە پینا و خوشەویستی تۆیە و بە داڤرانی تۆ جارێكى تر سەرى كاسم هەلەدەگرم و دەگەریمەو، چونكە ناتوانم بەرگەى ئەو بارودۆخە بگرم كە ببینم دەستت خستۆتە دەستی پیاویكى غەوارە و بەدەم پیا سە کردنەو، بەبەر دەم تێدەپەرن و منیش زەقەى چاومبى .
 لە زەنگى مۆبايلەكە راچلەكیم، دەتوت بەدواى خەویكى نەخۆشى لەرزو تا بەخەبەر هاتووم و كەللەى سەرم هەلئاوساوه، چاوم دەریۆقیو و گویچكەم زرمەى دەهۆلى تیا دەنگ دەدايهو، مۆبايلەكەم هەلگرت :
 فەرموو .

ئافره تێك بەناسكە دەنگیكى فریشتەى و چرپەیهكى وەك سروهى شەمال، وتى :
 نەختى لەمەوبەر جەنابى وەزیر تەلەفۆنى كرد، وتم :
 رەنگە نوستبى . . ئەویش وتى : دەى كەوايه هەلى مەستینە، كەى خەبەرى بۆو، پەيوەندیم پيوە بكە .

- من سەرخەوى خۆم شكاندوو و دەمیکە بەخەبەرم .
- + دە زۆر چاكە، ئیستا تەلەفۆنى بۆ دەكەم، سوپاس .
- سوپاس بۆ تۆش .

* * *

بەشى ھەشتەم

بە خىرايى چوومە گەرماوھەكە، نەختى ئاوم بەخۇما كىردو ھەر زوو ھاتمە دەرەو، دوگمەي پەيوەندىم داگرت: ﴿ئەرى تەلەفۇنتان بو جەنابى ۋەزىر كىرد؟!﴾

+ بەلى قوربان رەنگە كەمىكى تر بگاتە لاتان.

- باشە زور سوپاس.

+ شايەنى نىيە، سوپاس بو تو.

بەرەو ھۆلى پىشوازى داغل بومەو، كەوتمە ھات وچو تا جەنابى ۋەزىر پەيدا بوو، لەوى سەرو قاوھى خەستمان ھەلقوراند، ئەندىشەم بو پوزانىكى زور زوو پويشت: ﴿ژيان بەو ناقارە دەرۋىي ئەوھى خوى بەمەسئول بزانيبايە، ياسا بەپىيى ميزاجى شەخسى پىادە دەكرا. دىمەنەكان كۆن دەبن و لەپىش چاو ناكەون، وادەزانم دوينىكەيە، كورە مەسئولىك بەسەيارەو لە ترافك لايتى دا، پولىسى ھاتوچو ژمارەكەي گرت. كورە مەسئولەكە بوى گەرايەو، چاويكى لە حىمايەكانى داگرت: ﴿دەي بتانينم و نەتاناسمەو﴾.

ئەوانىش ھەليان كوتايە سەرى، بەشەق و پىلاقەو قۇنداغە تەفەنگ بەربوونە ويزەي، سفت و سويان شكاند، ئەوجا وتيان: ﴿فەرموو دەنگت دەگاتە لاي كى و كى دەناسى، بچووە لاي﴾. پولىسەكە وزەي بىركردنەوھى

له میښکدا کوژابووه، چا و ئه بله ق، ورتھی له دمه وه دهرنه هات. ههروه ها گه نجه کانی ئه و سه رده مه، تفهنگی مزه للیان دهنایه شان و که شخه بیان پی لی ددا، به نا و بازارو کووچه و کولانه کانی گه ره ک ده سو پرانه وه، گه ر دهره قه تی یه کی به اتنایه، عه رزی عه زه لاتیان دهره خست و په لپ و بیانوویان پی ده گرت، ئه گه ر ئه و که سه دهنگی نه کردبایه، به ئاسانی لیی دهره چوو، ئه گینا وهرده گه پرانه سه رو گو یلاکی و به به ر چاوی خه لکه وه، پوت وکه پرانه تیان ده شکاندو له عه لاگه یان دهنه.

دهنگی زهرده شت، ئه ندیشه ی بیرکردنه وه ی قرتاندم: ﴿قوربان کاتی نان خواردنه، بو قاتی سه ره وه هه لنه کشیین؟!﴾

به سه ربادانه وه: ﴿ئه مری به ریزتانه. فه رموون﴾.

قاتی سه ره وه ی ئوتیله که به هه موو لایه کی شاری دهروانی.. من زور شوینم دیبوو، زور شوین گه را بووم، جیگه یه کم نه دوزیه وه به قه د ئه و شوینه دلگیرو خو ش و دلرفین بی.. ئه وانهی له وشوینه به رده ستییان ده کرد، کچی ئاغرو تازه هه لچوو، به یه ک جل و به رگی سوورو شین، یه که و شه پقه ی توخیان نابوو سه ر، وه کو شاره میرووله ده هاتن و ده چون.

په رده یه کی ته کی تاریکی به به ری پوژه لات پرو له وه بوو خو ی به سه ر ئاسمانی شار بکیشی، وورده ورده کزه پروناکیه که ی لای پوژئاوای راده مالی، زهرده شت به دهم بزه یه که وه وتی: ﴿ئه م چیشته خانه پله یه که و جگه له خواردنه بیانییه کان، هه موو ئه و خواردنانه هه یه که له باب ویا پیرانه وه بو مان به جیماوه﴾.

دو به که شک و قوراو و قوژی و دولمه و دوغه واو بریانیان له به رده م داناین.. پروم کرده زهرده شت: ﴿هاتنه دی یه که له خه ونه کانم خواردنه خو مالیه کانه، تازه چوبوو مه دهره وه، ژیانی ئیره و ئه وی دوو شتی لی ک جیاوازه، لی ره پیاو بچیته بازارو بیه وی شت بکری.. ته روژی.. هه نار.. هه رمی.. سیو.. خه یار.. ته ماته و شتی تر، له کیلویه ک، دوو کیلو که متر ناکری. جاریکیان لامدایه دوکانیکی ئه وی و به خاوه نه که یه م وت: ﴿

ئەرى دوو كیلۆ پرتەقالم نادەیتی؟! ﴿ کابرا چاوی زەق بۆۋە ﴾ بېگومان تۆ
خەلکی ئیۋرە نى؟! ﴿. وىت: ﴿ چۆن دەزانى خەلکی ئیۋرە نىم؟! ﴾. وتى: ﴿
كاكى برا شت لیۋرە بە پیی پیویستیە، كە دەلیی پرتەقالم دەوی، بلی
ئەۋەندە دانەم بدەیه ﴿. ئیۋارەیهکی بەھاری بارناوی بوو، چوومە
چیشتخانەیکە و نانیکى چاکم خوارد.. كاتى هەلسام بچمە دەرهۋە،
لەتەنیشت قاپی سەرەکی ، میزیکى گەرە دانرا بوو، سینیهك شووتى
لەسەر بوو، بە پیۋە دەستم گەیاندى.. بخۆو بخۆ، تا هەنگم هیشا شفتیم
خوارد، پەيامنیۋرەك چرك وینەى دەگرتم. پارەكەمداو هەنگاومنا
بپۆمە دەرهۋە، پەيامنیۋرەكە پیشى لی گرتم و بە دەم بزەیهکی سازگارەۋە
پرووی پرسىیاری ئاراستە كردم: ﴿ دیمەنى تۆ سەرنجی راکیشام
چاوپیکە وتنت لەگەل بکەم و بەرایى پرسىيارم لەۋەۋە دەست پی دەكەم:
ئایا ئەو زۆر خواردنەى تۆ لە چى یەۋە سەرچاۋەى گرتوۋە؟! ﴿. وشە لە
گەروم تاسا بوو، بەخۆشحالییەۋە وىت: ﴿ ببوورە منیش وەكو تۆ نووسەرو
رۆژنامەنووسم ﴿. پەيامنیۋرەكە تیر پیكەنى و هیمنانە دەستی نایە سەر
شانم: ﴿ ببوورە ئەگەر نووسەر نە دەبوی، لەسەر ئەم شووتیە، لا پەرەیهکی
تەواوم لەسەر پر دەکردیەۋە، بەھەر حال هیواى بەختە ۋە ھەرىت بۆ
دەخوارم ﴿.

زەردەشت دەستی بۆ خواردنەكە دریژ كردو فەرمووی لی كردم: ﴿
فەرموو، فەرموو ناوی خاوی لی بیئە ﴿.

دەستم دریژ كرد، بیرو ھۆشەم بە گەۋە ھەرەۋە خەریكما: ﴿ ئااااااى
گیانەكەم، خۆزگە ئیستە لەتەكەم دەبووی ﴿.

نانمان خوارد، دەستمان ھەنگرت، سەرو چامان ھەللووشى و بەرەو
ھۆلی ئاھەنگ گیپران شوپ بووینەۋە، ھۆلەكە گەرە وەرە فراوان بوو، لەویش
جەماۋەرەكە ، پیشكەشكارو گۆرانی بیژەكان تاك و تووکیان پیاو بوو،
ئەوجارە بە پیچەوانەى جاری جاران، عامەى خەلكەكە لەجیاتى
كىژۆلە یەكی جوان، حەزیان دەكرد كوپىكى ناشیرین گۆرانیان بۆ بچپرى.

شاييان دابهستا، رهشبه لهك گهرم بوو، رهنگه كان ئاويژاني يهكدي
 بيوون، خوښيهكي بي سنوور گه ماروي دام و دلمهست بووم، وهلي
 جاريكي دي ميښكم هه ژانيكي گه وره هه ژا، داخزاهه جيهانيكي تره وه: ﴿
 رهنگه ئه وهى من ده يبينم خه ونبي. وا داماننا ئه وه ديمه نه خه ون نيبه وه
 راستيه، باشه چ ده قه ومي؟! انا زانم دلّم به چيبهكي ئه م ئاههنگه خوښ بي له
 پر ببينم ئه وه گه وهرو پياوه كه ي دينه ناو شاييه كه وه منيش زه قه ي
 چاومبي. نا. نا. شتي وا ببينم يهكسه ر دلّم ده وه ستي و ده مرّم. ئاي كه
 منيش چهنده سهرم، ناخو هيشتا هيچ نه بووه خوّم هينا وه ته حالي چه قو،
 ئه وه سه غله تيه ي ناوي، ئه ي ئه گه ر بوّم ده ركه وت گه وه ر ماوه و شووي
 نه كرده وه ئه و كات چي ده بي؟! چي ده بي؟! شاگه شكه ده بم، بالده گرم، تا
 دواكوت له شاييه كه ده رناچم هه رچه نده ئه وه له به ختي من ناوه شيته وه.

ئاههنگه كه كوتايي هات، منيش شل و شوّق، به له شي شه كه ت و
 بپه رواده وه، چوومه وه ژوره كه م. گارسونه كه چايه كي خه ست و گلاسه
 ئاويك و دو ئيواره پوژنامه ي له سه ر سينيه كه هينا يه به رده مم، به دوو فري
 قول، چايه كه م ئاوديو كرد، به دوا دا ئاوه كه م خواره ده وه، يهك له
 پوژنامه كانم هه لگرت، چاويكي به په له وه خيرام پيدا خشانده، ببنيم ئه وه
 وينه يه كي گه وره ي من له دوا لاپه ره بلاو بوته وه. ناااااا زه مه ن ئه مه چ
 پوژگاريكه تووشي هاتووين؟! پيشان پوژنامه يه كه ياخود گوڤاريك وينه ي
 ئافره تيكي به نيمچه پروتي لي بدايه، وامان گومان ده برد ئه وه ده زگايه پروح
 و ناخي گه نجان ده خوينا يته وه، ئيستاش له نه بووني قه له مي نيرينه،
 سه رتويي بلاو كراوه كان ئافره تن.

مانگ به سه ر سينگي ئاسمانه وه خه رمانه ي دابوو، پروناكيه كي زيوييني
 به سه ر بانه كان ده به خشي، ورده ورده خه والو بووم و چاوه كانم به گراني
 ده كرانه وه، باويشكيكي قوولم دا، زوري نه برد، خه و زا يه چاومه وه وه
 خه وتم.

* * *

بەشى نۆيەم

بەيانی كازيوەى دا، خۆر چەند گەزىك بەقوولايى ئاسمان پۇچووبوو، دەنگى زەنگەكە خەبەرى كردمەو، دوگمەى دەنگ و پەنگم داگرت، كچە ژىكەلەكە بەسەرسورمانەو تىپروانيم وەكو كەسىك لە مردويىيەك پروانى: ﴿قوربان، نان ئامادىيە﴾.

- با بى.

دەرگاگەم بە وشەى بىەو خستە سەر پشت، دەم و چاوم جوان شووشت و قرژە خاوەكەم بەشانه داهيئا، كچەكە چاويكى پىر عيشووە نازى دامى، كە سەرى راوہشاندا: ﴿بەيارمەتيت﴾ بە ئەدەبەو ھاتە ژوورو سينيە نانەكەى لەسەر ميژەكە داناو پى و رى گەرايەو.

زگى برسيم تىر كرد، دەستم گەياندە پۇرژنامەيەكى ئەو بەيانىيە بۇ ئەوہى بزائم چ باسە؟! لە گوڭشەيەكدا بابەتيك لەمەر ژيانى من بلاو كرابووە، نووسرابوو: ﴿ئايا ئەو نوسەرە مەزنە ژنى هيئاوہ؟! گەر ژنى نەهيئاوہ، بەرنامەى بۇ ژنهيئان چى يە؟!﴾.

لەخويندەنەوہى بابەتەكە رشت بووم، ھەموو نووسينەكە واى نيشان دەدا كە ژنم نەبى ئەوہ خەلكيكي زور ئامادەن بە پارەو پوول و سەرودت و سامانى خويان، لەجياتى من بچمە خوازبيئيان، ئەوان بيئە پيش و داواى دەستم بكن رازييم بياخوازم، وەكو لەكوتايى نووسينەكە ھاتبوو: ﴿بە

ماره کردن و گواستنه وهی ژماره یه کی بهرچاوی ئافرته، خزمه تیکی گه وه
پیشکەش به خاکه کهی دهکات ❖.

پوژنامه کهم به لاوه ناو ئهوی ترم دهست دایی، چاوم به یه که یه کهی
سهردیره کان گیپرا، له ویش بابەتیک له سهەر من بلاو کرابوو،
نووسرابوو: ❖ ئەم که له نووسهرو پروناکیره به ژن هیئانی بیگانه، دلتهنگی
و نیگه رانی زور دهرسکینی، ئه وهیش له وه وه سهرچاوهی گرتوو که
بیرکردنه وه و ههلس و کهوت و داب و نه ریتی ئیره له گه ل ئه و شوینهی
پیشووی جیایه و راهاتن و گونجانی ئه و ژیا نه ماوه یه کی زوری گه ره که و
هیشتا به بهریه وه ماوه که به دهیه ها ژنی بیسه ره رشت له سایه و سیبه ری
رهحمی ئه ودا له نگه ر بگرن و بجه سینه وه ❖.

سهرم به ملدا شوپ کرده وه، که و تمه ده ریای بیرکردنه وه: ❖ ئاااای دهردی
بی پیای .. ده بی قهت له م دونیا یه له و دهرده پر سوئی و ناخو شتر هه بی؟!
گه وه ره کهم به زه حمه تی ده زانم له و جه نجالی یه توانی بیئت بهرگه ی بی
پیای بگری، رهنگه له پال دهیه ها ئافرته تی تر پیایک میردت بی، ده بی ئه و
یه ک دوو پوژه ئارام و ئوقره بگرم، دوا ی ته وا و بونی ئه و کونگره یه کویم
ویست، چه زم له کوئی بوو ده چم سه ری پیدا ده گرم ❖.

به لینه کهم گه یانده جی، له دو وه م پوژی کونگره، بابەتیکم له مه پ میژووی
گریدانی یه کهم کونگره ی یه کییتی نووسه ران پیشکەش کردو بو پوژه ی
کارو گفتو گو ی په ی ره و و پرۆگرام، دهسته ی ئاماده کار جاپی
دا: ❖ ئاماده بوانی به پریز، پیش باسکردنی ئه م بابەتانه و هه لویسته کردن
له سه ریاندا، بو نیو کاتر می پشوو، ئازادی خو تان وه ربگرن ❖.

چاوی کامی رام به دوا وه بوو، لی م دانه ده پرا .. له کافتریا که دانیشتم.
سولین ئه ندای دهسته ی ئاماده کاری کونگره، قیت و قوز، خو ی
گه یاندمی، له ته نیشتم هه لقونجا .. ده می دوان تیشکمان خسته سه ر
رهوشی ئه ده ب و هونه ر، له وه وه وه کو بو دهرخستنی مه رامه کانی دلی

به په له بى، به پيکه نينه وه وتى: ﴿نامه وى کاتت لى بگرم.. حه ز ده کهم هندی شت هه يه نه گهر گويم بو راديږى؟!﴾.

منيش زه رده خه نه يه کهى کال گرتى: ﴿به دنيا يه وه فهرموو فهرموو، فهرموو نه وه گويم بو شل کردوى﴾.

رهنگى دهم وچاوى هه لېزکا، به په شوکاويه وه هه ليدايى: ﴿من له يه کهم ديدنه تودا شتيکى گهرم به دى کردوه، نه ويش خوشه ويستى تويه، خوشه ويستيهک ناتوانم وه سفى بکه م.. دوو شوقه ي گهره و کو مپا نيا يه کهى ناميره نه ليک تر و نيه کانم هه يه، دهمه وى بمهينى، به رازيبوونت، له به رايى نيشه کاندا هه موو نه و شتانه ت به ناو ده کهم﴾.

له دهره نه وه به خو م و ت: ﴿نه مه چ روظگار يکه ده يبينم؟ من نابى هه رى به کهس بدهم تا دنيا نه بم گه وهر ماوه يان نا، ميردى کردوه يا بى ميرده، به پوزيکه وه سهرم هه لپرى و پاساوم بو هينا يه وه: ﴿ببووره سولين گيان من خاوه نى برى منالم﴾. به ساردييه وه زمانى هه لينا: ﴿باشه خو سى ژنت نه هينا وه تا نه توانى ژنى تر بينى؟!﴾.

به سهر سورمانه وه و تم: ﴿چى ي ي؟! سى ژن؟! باشه نه م هه موو ژنه به چى به خيو ده کرى و چو ن تير ده کرى؟!﴾.

وهک هيشتا به نوميد بى، به ته وسه وه وتى: ﴿ياسا رى به پياودا وه سى ژن بينى، له قسه کانرا پى ده چى خاوه نى سى ژن نه بيت، له به رت ده پاريمه وه، له به رت دهمرم.. ده سته کانت، پيه کانت ماچ ده کهم نه گهر سى ژنت نييه، به هاوسه رى خو تم قه بول بکهى﴾.

ويستم زه رده خه نه ي دنيا يى به پرودا بدهم، به لام شيوه ي تيکه له ژان يکى گيانى و جه سته يى به ده سته وه دا: ﴿به گويره ي قسه کانى تو بيت، من ياسا شکينم و سه رپيچى ده ستورم کردوه﴾.

سولين وا حالى بوو که له سى ژن زياترم هينا وه.. به خه مساردييه وه وتى: ﴿خوزگه بيست ونو ژنت هه بوايه وا ده بوو به منه وه سييه که ت ته واو ده کرد، به هه ر حال داواى ليبور دنم هه يه، به يارمه تيت﴾.

- فەرموو، بەخێرچی .

بەپەلە پرۆزى ھەلسا ، دوو ھەنگاو دوورنەكەوتبوو، شىلان ھاتە جىيەكەى.. شىلان كەلەگەتەى دەم وچاو سپى پرچ زەرد بوو، لەقسەكردن ھىندە بەنەرم و نىانى دەدوا، پياو حەز دەكا شەوو پرۆژ لەگەلى دانىشى و گوى بۆ قسەكانى بگرى. ئەويش دەستى گەيانە جانتا بۆرەكەى شانى و كاغەزىكى لى دەريئا: ﴿قوربان ئەمە تاپۆى ئوتيلەكەمەو چەند ريز دوكان و سەيارەيەكى دوا مۆديلم ھەيە، بەس پارزيبە بمەيىنى، لە ئىستە زووتر نىيە شووت پى دەكەم و ھەموو ئەو شتانەت بە ناو دەكەم چونكە ئەو نووسين و بۆچوونانەى لە پرۆژنامەكاندا لەسەر تۆ بلاوكراونەتەو وادەردەخەن تۆ ژنت نەبى، بۆيە ئەووت پى دەليم بەس بمەيىنى شەو و پرۆژ لەسەر سەرت دادەنييم و خزمەتت دەكەم﴾.

بەسەرو زمانىكى شيرينەو و تم: ﴿ئەى ئەگەر سى ژنم ھەبى؟!﴾.

بەو قسانە دلى ھاتە سوى، ھەراسانى لەسەرو سىماى بەديار كەوت.. پيش رۆيشتنى، بەساردىەكەو ھەمانى گەرانە: ﴿خۆزگە بىست و نۆ ژنت دەبوو و بەمنەو سىەكەت تەواو دەكرد.. بمبەخشە سەرم ھيشاندى

ئافرەتتىكى دى كە دەم و دوويم بەلاو نامۆ بوو، قىچى وردىلەى بارىك و بنىست بوو، چاويلەكە لە چاو ، قزى رەش و قەترانى، شانى خرو كەوانەيى، قاتىكى رەنگ كراوھى كەتانى پۆشى بوو، لەھەمان شوين دانىشت، منى بەچەشنى ئەو گەنج و لاوانە ھاتە بەر چاو كە لەگەل بينىنى ، ئەژنويان دەشكى و لەجيوە خويان كړ دەكەن، چاوە ئەستىرەيەكەى برىيە قوولايى چاوە قاوھىيەكەم و ناسكە ماچىكى لىوى كردم، بەدەم بزەيەكى سازگارەو و تى: ﴿دوو رەزى گەورەو فراوانم لەزەويەكى شەش ھەزار دۆنمى و كارگەيەكى رستن و چنين و مەلەوانگەيەكى داخراوم ھەيە، حەز دەكەم ھەموو ئەو شتانەت بەناو بكەم﴾.

به نیمچه تهوسیکه وه وتم: ﴿بۆ چ قهوماوه؟! چ خیره به ناومی دهکە؟! خو من هیچ نه کردوه تا شایستهی ئه و شتانهیم﴾.
 خوئی شیلو نه کرد: ﴿نا..نا.. واهلی، ئه وهی تو دهیکه ی زور له مانه مه نترن.. بهس موافقهت بکه بمهینی، هیچم لیت ناوی، کارو کاسبی و به خپوکردنت له سه ر من، ته نها و ته نها بخوو بخه وه و ئاگایه کت لیمبی﴾.
 - به حیسابی سی ژنه چیم پی ده کری؟!.

+ هه ر حیساییک، تو قه بولتبی.

- ئه ی یاسا به رامبه ر پیاو چی ده لی؟!.

+ به هوئی شه ری مهمله که ته که مان له شه ری ناوخو بو شه ری ئه و مهمله که ت و مهمله که ت و مهمله که تی دراوسی، له که می پیاوان...
 قسه که یم له دم قوسته وه: ﴿ئا به و راده یه پیاو له که می داوه؟!﴾.

+ بی شک قسه که ت ته واوه، هه ر ئه م هوکاره یه وایکرده له لایه ن میریه وه مانگانه ئه وه ی پیاوه، به ناوی مۆله تی باوکایه تی مووچه یه کی خه یالی بو بپردریته وه بی ئه وه ی داری له سه ر به ردی دانین، ته نانه ت ئه و پاریه ش که وه ری ده گرن ته نها بو ئه وه یه خزمه تی خو یانی پی بکه ن، بخون و بخه ون و له هه ولی به رده وامی زیاد کردنی نه وه ی نویدابن و هه ولیک بو راستکردنه وه ی هاوسهنگی ژن و پیاو بدن.

پرسیم: ﴿ئه ی باشه ئه و پیاوانه بوچی واره ق و کوته رهن؟!﴾.

زمانی هینایه گو: ﴿ئه گه ر راستیت لی نه شارمه وه، له گه لت راستگویم، ئه و پیاوانه شه و و روژ له خزمه تی ژنه کانیان دان به سه ره و به پیی خشته ی مانگانه نابی هیچ ژنیکیان بی به ش بکه ن، ئه مه ش پیاو بی تاقه ت و لاواز ده کات﴾.

دهنگی له مایکرو فونه که به رز بووه: ﴿داوا له گشت ئه ندامه به ریزه کان ده که ین بفرموون بو هوئی کونگره﴾.

به هه لپه یه که وه وتم: ﴿قسه کردن له گه ل جه نابتان زور خو شه، با ئه و دانیشتنه بو ده رفه تیکی تر هه لگرین﴾.

که ئەدریسی خوئی پیدام: ﴿قوربان ئەم کارته ناونیشانی مآمانه،
بهاتنت گه وره مان دهکەى﴾.

به دەم بزەیه کی گه شه وه کارته کهم لیی وه رگرت: ﴿به سه رچاو.. هه
دهرفهت رهخسا، دیمه خزمهتت﴾.

جاریکی تر هو له که له چیه چپ و ژاوه ژاوی ئەو هه شاماته کپ بووه،
دهست به بهرنامه ی کار کرا، برگه و بابه تهکانی پهیره و پرۆگرام
خویندرانه وه، دواى گفتم و گوێه کی تیرو تهسهل، به زۆرینه ی دهنگ په سندن
کرا، ئەو ورده بابه تانه ییشی که مایه وه، هه لگیران بوو رۆژی پاشتر که
له پاله وه پرۆسه ی هه لبژاردنی دهسته ی تازه ئەنجام بدری.

ههنگاوه کانم به له شی شه کهت و بی په رواده وه به ره و ئوتیله که به دواى
خودا به کیش کرد.. بی خوگۆرین، جهسته م فریدایه سه ر سیسته مه که و تا
به ره بهری ئیواره لیی نووستم.

* * *

بەشى دەيەم

كاتىك حەبەرم بۆۋە، خەرىك بوو لەناخى بىرەۋەرىيەكانمدا نىقوم دەبووم.. دەستم نا بەدوگمە شىنەكە: ﴿بى زەحمەت خواردن ئامادەيە﴾
+ ھەر ئىيستا دەگاتە لات.

ئەۋەندەى قوم لەجگەرەيەك بەدى، خواردەنەكە گەيشت.. سەرەتا چاوم بېرە پۇژنامەكان بزانم بەزم و فەرتەنەى ئەو رۇژە بە كوى گەيشتوۋە و ئەو ئىۋارەيە چىيان لەسەر نووسىوم؟! لە بەر پەرى يەكەمى پۇژنامەيەكياندا ويئەى من و سۆلىنى بەسەرەۋە بوو.. لە پۇژنامەيەكى دىكەدا ويئەيەكى من و ئافرەتە نەناسەكە بلاۋكرا بۆۋە، بەمانشىيىتى گەۋرە نووسرا بوو: ﴿چاۋى كامىرا، مژدەى بەيەكگەيشتنى دوو نووسەر دەخاتە پوو﴾.

لە بى خەبەران كەشكەك سەلاۋات، ئەۋەيە دەلى: ئاش لەخەياللىك و ئاشەۋان لەخەياللىك.. بەم ھەۋالە ھەلەق و بەلەقە رىقم ھەستا، ناۋچەۋانم گىرژ كىردو پۇژنامەكەم توۋرپدا، تەلەفزيۇنەكەم ھەلكىرد، كەنالەكانم يەكە يەكە گۆپرى، ھەموو كەنالەكان بۇ دوۋەم جار و تويىژى پەيپەرە و پىرۇگرامى ئەو پۇژەيان لى دەداۋە.

زەنگى تەلەفونەكە لىيى دا : بەلى فەرموو.

+قوربان پۆلى خزم و ناسياو ھاتوون دەيانەوى بېنە خزمەتت.

-جا ئەوانە كيىن و ناويان چى يە!؟

يانزە ناوى بۇ خويىندەمەو.

پيىموت: با بىفەرموون.

چەند پارووه نانېكم بەماستەو ھە خواردو لەجىپو ھەستەم گەياندە گلاسە
ئاو ھەكەو بەيەك بىن ھەلمقوراند، تەكانم دايە بەرخوۆ راست بوومەو،
بەبىنىنى ئەو خزمەنە، پووور پوووزاوا ئاموزا ھەك گولزارىكى بەھارم
لەدەروون گەشايىتەو، كوۆلى كەيفسان بووم. باو ھەشمان بۇ يەك كەردەو،
يەكديمان ماچ كەرد، ئامىنەي پووورم زەق زەق لەچاوانم رامابوو، جەلەوى بۇ
كوۆلى گريانە قەتيسەكەي ناو گەرووى بەرپەللا كەرد، بەگور گريا، كە
باو ھەشى پيدا كەردم، دەستى لەمەل نەكەردەمەو، دلۆپ دلۆپ فرميسك لەچەرو
چەنەي تەرو داتەپيوى دەچوركا: ﴿وھى چاوى پورت كووير بى، توخوا ئەو
ھەموو سالە بۇ ھەوالىكت نەبوو، فاكسى، بروسكەي، ھەرنا لەمان و
نەمانت دلنيا بىن، ئىمە دوينى ئىوارە بەتەمابووين بىينە لات، بەلام
پيرىژنىكى تەمەن سەد و سى سالەي كوۆلانەكەمان ھەفاتى كەردبوو،
ئافرەتانى گەرەك بەجارى سەرقال بووين بە شووين و دوورينى كفن و نوپژ
لەسەركەردن، ئەوجا تا گورمان بوى ھەلكەندو تەقەتمان كەرد، دەرەنگ داھات

كاتى چاوى بەويىنەكەي گەوھەر زاخاودا كە من لەسەر ميژەكەي
تەنېشتەو ھە دامنابوو، ھىندەي دىكە گريا: ﴿واي كلۆل و داماو گەوھەرە
بەستەزمانەكە، بزائە ئەو كچە نەشميل و ئاغرو نازدارە چوون توشى دەردى
خوى بوو؟﴾

بەم قسەيە، تەزوويەكم بەلەش داگەرا لە كەلەموسى پيىمەو ھەرچوو: ﴿
پووورى گيان مەبەستت لەو قسەيە چىيە؟ بوچى گەوھەر تووشى بەلاو

دەردى خۆى بوو؟! مەبەستت ئەوھىيە دەتەوى بلىيى گەوھەر مېردى
کردووھو پياوھەكەى لەگەلى خراپە؟! ❀.

بزەيەكى بەرودا لكاندم: ❀ نا، مەخسەدم ئەوھىيە كەمى نەخۆش و
نەساغە، چونكە..... ❀.

ژانىكى پرتەوژم بەچەشنى تيرىكى لەكەوان دەرچوو لەزگم چەقى،
دەروم كەوتە پەلەقازى و قسەكەم لەدەمى دا راگرت: ❀ توخوا لىمى
مەشارەو، گەوھەر چيەتى؟ ❀ م.

پوورم دۆش داما، دەستىكى پرتەسۆزى نايە سەر شانم، بەرپوويەكى
گەشەوھە وتى: ❀ دەيەھا پياوى قۆز قۆزى دەولەمەند ھاتوونەتە خوازبىنى،
بەھىچيان قايىل نەبوو. زوو زوو دىتە مالم، جار نىيە سەركۆنەى نەكەم و
پىي نەلىم: ھەى مالىویرانى سەر بەھەشى، دواى ئەو تەمەنە كەمەى ماوتە،
بەتەماى چى؟! بۆ ناچى بۆ خۆت شوويەكى قىت و قنج بکەى؟! خەلك
سەرەوت و سامانىكى زۆر خەرج دەكات ھەر ھەندەى كورە گەنجىك رازى
بكات و بچىتە داخووزى، كەچى تۆ بەپىچەوانەى ھەمو خەلكى، كورە
گەنجەكان دىنە داخووزىت، ئىدى چاوەروانى چىيى؟! ئەگەر چاوت لەسەر
شاھوى خۆشكەزامە، كى دەلى ماو؟! گەوھەر بەم قسانە ناپرەحت دەبوو،
دەيوت: توخوا باجى گيان توخوا ئەگەر قسەى خىر ناكەى، قسەى ناخۆش
و خراپىش مەكە! من پەيمانىكەو داومە يان گەيشتن بەو شاھو، يا تاماوم
مېرد نەكەم.

قسەكانى پوورم ناخى ھەژاندم، ئاھىكى قوولم ھەلكىشان، بە
پەرۆشەوھە لىمپرسى: پوورى گيان ئەى مالىان ئىستاش ھەر لە شوپىنى
جارى جارانى خويانە؟! ❀

+ ھەر لەشوپىنى خويان و خانووھەكەيان سەر لەبەر نۆژەن كردۆتەوھە،
دايك و باوكى دەمىكە وەفاتيان كردووھو خۆى بەتەنيا لەو خانووھە دەژى.

خۆشپىيەكى بى شومار ئابلوقەى گيانى دام، پەلامارى دەستى پوورمدا،
كەوتە ماچ كردنى، تىر تىر من و خزمان بەيەكەوھە دانىشتىن، ئەوان لە

ژیانی دهره‌وه‌یان ده‌پرسی، منیش پرسیاری مهرگسات و تیاچونی ئەو خەلکەم لی دەکردن.

پیش هەلسان و گەپرانەوه، پوورم جیای کردمه‌وه، وتی: ﴿هە هی بی وه‌فا، بی ئەمەك قەت ئەمە لەپیشی تو نەدەوه‌شاوه پشت لەو بەستە زمانە بکە، دەبوو سەرت لەکەس نەدایە تا ئەوت دەبینی. ئەو هەمیشە تووی لەیادەو بەیادی تووه دەژی.. دوینی بەهەلکەوت رەسمی توو ئافره‌تیکی لەسەر پووپه‌ری پوژننامەیه‌ك بینی، قسە ی خراپ نەما پییتی نەلی، زور گریا، زور نووزاوه، خزمە‌تکاره‌که‌ی بو ی گپرمه‌وه، وتی: گەوه‌ر دوا ی رویشتنی تو، که‌وته پیشی خواردنەوه، لە رکان پرتا و هانای برده بەر دەبه نەوتی بەخو ی دابکات و بە دەنکه شقالته‌یه‌ك خو ی بسوتینی، که‌وتمه تکاو زوری لەبەر پارامه‌وه نەمهیشت کو لی خو ی دابمرکینی، ئەو زه‌لیل و داماو ه خەفەتخان بووه، لەو پوژه‌وه مانی لە خواردن و خواردنەوه گرتوه، هەر بەتای ئەو دەرده‌وه ئیستا لەناو جیگه که‌وتوهو حا لی باش نییه﴾.

کاتیك میوانه‌کانم بەری کرد، لەناوه‌ختی دەررونیکی گینگل خواردوی شه‌ویکی تەنیا یی دا، سەرکه‌وتمه سەر‌وه.. خورپه‌یه‌کم وه‌ك خزە ی چه‌قو بەدل داها ت، تەوژمی هیژیکی موگناتیسی لەسینگمه‌وه دەرچوو، حەواس وخەیا لات گرتمی: ﴿ئای گەوه‌ره‌که‌م، نا‌هەقت ناگرم کام جنیو پیسه پیمی بدە، پوورم راستی فەرموو، دەبوا یه تاوه‌کو تو م نەبینیا یه سەرم لەکەس نەدایه، توخوا هەناسه‌که‌م وا لەخو ت مه‌که، دل لە دل مه‌ده، هەمیشە لەبیرمی و زور پەرۆش و تامەزرۆی بینینتم﴾.

تەزوویه‌کی گەرمم بەلەش داگه‌را، جه‌ستم هیناوه بەر یه‌ك و خو م گرمۆله کرد.. ئازاریکی جه‌رگپر له‌په‌نجە ی پیمه‌وه تا تەوقی سەرم بەسەراپای لەشم بروسکه‌ی بی برانه‌وه ی دا، پیلوی چاوانم گران داها ت و نیشتنه سەر یه‌ك، ئیدی ورده ورده، داخزامه باوه‌شی خەویکی قورسه‌وه، لیی خەوتم.

* * *

به شی یازدهم

به یانی که له خه و هه لسام کازیوهی دابوو.. خور تازه سه ره تاتیکی له گهل
رۆژیکی نویدا ده کردو تیشکه نه رم و بیینه که ی به سه ر زهویه سست و
سره که ی ئەو به یانیه ده پزانده، می شکم هیوو جه سته م ئارامی گرتبوو،
نانی به یانیم خوارد، به ره و هۆله که داغل بوومه وه، به دهم ریوه خوم
ده دواند: ﴿شاهو به نامه ی ئەم پوت چیه؟! اچی ده که ی؟! ائا.. ئیستا دنیا
بوم گه وه ره ماوه و شووی نه کردوو که واته به یه کجاری له م مه مله که ته
سه رچاوه ده گرم و بیری گه رانه وه له هزو زهینم ده ردینم﴾.

ئەو ورده بابە تانه ی دوینی مابوونه وه، قسه و باسی لیوه کرا، پیش
ده نگدانی نهینی، لیژنه ی ئاماده کار داوایه کی خسته به رده ستم که هه مووان
به یه که ده نگ به سه روکی ئەو یه کیتیه م هه لبژیرن، خه لکه که به جاری
هه لسانه سه ر پی، به دهم بزوه خنده و چه پله ریژان بریاره که یان قبول کرد،
ناچارام له جیوه هه لسم، ئاوریان لی بده مه وه و ده سته ی پر ماچیان بو
بنیرم: ﴿بو من ئەوه شه ره فیکی گه وره و میژوییه هه رگیز له یاد ناگری﴾.
ئەو جا له پرۆسه یه کی دیمو کراسی دا، به زورینه ی ده نگ چوار ئافره ت
بو ده سته ی کارگییری یه کیتیه که ده رچوو.

بروسکه ی سەرۆك خویندراوه، له بروسکه که دا هاتبوو: ﴿ به بۆنه ی سهرکه و تنی کۆنگره که تان، گشت ئەندامانی به ژدار بوو بۆ ئیواره خوانی ئەو رۆژه میژوییه بانگهیشت دهکەین ﴾.

ئافره تهکان یهك له دوا ی یهك سپهیان گرتبوو، و یپرای تهوقه ی پیروزبایی، بۆ یادگاری له جیوه وینه و سیلقیان له گه ل گرتم.

هر که له هۆله که چوومه دهره وه، یه کسه ر ته کسه یه کم پراگرت بمگه یه نیتته به رده می مالی گه وه هر، به لام له سه ره پئی خۆمدا، چوومه سهردانی ئەو قوتابخانه ی بۆ یه که م جار تییدا فییری ئەلف و بیی کوردی بووم. ئەو قوتابخانه وهختی خۆی گشت مامۆستاکانی پیاو بوون، به په رۆشه وه پرسیارم له پاسه وانی پیش ده رگا که کرد: ﴿ بی زحمهت مامۆستا علی به ریوه بهر لیڕه یه، هه ز ده که م سهردانیه کی بکه م ﴾.

پاسه وانه که ئافره تیکی که ته ی قهیره بوو. چاوی تیپریم، به دهم هه لکیشانی ناهیکی خۆ نه کرده: ﴿ ببوره تا شه پری ناوخۆ بوو شه پری ناوخۆ، ئیتر به سه ردا شه پری ئەو دراوسی و دراوسییا نیشی هاته بان، ئیتر کار به وه گه یشت به فه رمانیکی فه رمی هرچی مامۆستا و فه رمانبه ریکی پیاو هه یه بۆ خزمه تی سه ربازی بانگ بکه ن، ته نانه ت هه رچی هه مبال و جوتیارو کاسبکارو کریکارێک هه بوو په وانه ی شه پ کرا، وه لی ئەوه ی چوو، نه گه پرایه وه. فه رموو ئەگه ر ئیشیکتان هه یه، ئەوه جه نابی به ریوه بهر له ژوره که ی خۆی دانیشتوو ﴾.

به ره و ژووری به ریوه بهر، هه نگاوی ئاساییمنا، به ریوه بهر کچیکی تازه هه لچووی دهم به خنده بوو، ته مه نی هه ر بیست و دوو، بیست و سی سالیك ده بوو، شه پۆلی قژه خورماییه کاله که ی وه ک په نگی قاوه ی ته رپووی په لکه زیڕینه ی دوا ی بارانیکی که م به لا مل و پشت و گه رده نی پروت و کومه زه نه رمۆله کانی سه ر سینگی رژا بوو.

کاتی خۆم پی ناساند، به گه رمی پیشوازی کردم، به دوا ی مامۆستاکانی نارد. وه لی مامۆستاکان له قوتابخانه یه کی گه وره ی کوپان، هه ر هه موویان ئافره ت بوون، تاوی به یه که وه کۆبووینه وه، بیرو پراکانمان

لهمه پر پروسه ی خویندن ئال و گوپر کرد، پاشان له پری و په سمیکسی شایسته دا، دیاریم به سهر ماموستا و نهو قوتابیانه دابهش کرد که هه ژارو بی سهر پهرشت بوون.

قوتابخانه کهم جی هیشت، به لای چهپ تا سهری کولانه که رویشتم، به برینی سهد، دوو سهد مه تریک، له بهردهم مالی گه وههر له نگره م گرت، چاوه کانم وینه ی کولانه که یانی تو مار کرد، یادگاریه کانی زووم به بیر هاتنه وه، ماله که یان دوو لای جاده بوو، یه کیکیان به گویره ی گه ره که که سهره کی و نهو ویتریان لق بوو.

دل م داخو رپا، دیمه نه کانم پی سهر بوو، نهو شوینانه ی بینیم، خانووه کان تازهو نوی بوون، سی سال دابران ته مه نیکه، هه لویسته م کرد، دهستم به پلاکی دهنگ و په رنگی قاپیه که یانه وه نا، ئافره تیک ده رگا که ی خسته سهر گازه رای پشت و به سهر سورمانه وه پرسی: ﴿فرموو برا!﴾.

که وتم: من شاهوی دل بهری گه وههر خانم، به ریزه وه وتی: ﴿ده بوو له یه کهم دیده نیتا بمزانیایه تو کیی؟ سو بجانه لآ په رنگ و پروت له گه ل وینه کانی پیشووت زور گوپراوه.. بمبه خشه.. فرموو فرموو بو سهره وه هه لکشی﴾.

- نه ی گه وههر خان له ماله؟!

+ به لی.. به لام که می بی سیحه ته و حالی حازر خه وتووه، بچم به ناگای بینم؟!

- نا، پیویست ناکا به خه بهری بینی، بیزه حمهت ریگه ده دن بچمه لای؟!

+ بو نا، فرموو وا لهو ژووره ی هیروه یه.

پی م هه لینا، به نه سپایی ده رگا کهم والا کرد، به هیواشی لیی نزیک بوومه وه، ماوه یی به دیار سهریه وه وه ستام، چاوم له دیمه نه دلگیره که ی لانه دا.. خو م زور به زه بون و زه لیل هاته بهر چاو.. جانتا کهم هه لپچری، په سمه گه وره کراوه کهیم ده رهینا و ده می دووان تیپرامام و سهر نجم دایه پروه زه رده تیگ قوپاوه که ی ژان له دل و لاشه زله که ی که هه ر نیسک و

پروسکی مابوو: ﴿ناااای گوهه ره کهم به راستی له پرو لاواز بویتی، چه ندهم
هز لییه ده قیه که زووتر هه لسی و دوا دایرانی نه و ته مهنه دوورو
دریژهی نیوانمان، یه کهم ماچی به یه که گیشتن له لیوه تهنک و ئال و
والاکت بکه م﴾.

وینه کهیم له سهر میزه کهی تهک سهری داناو خوّم خزنده قهره ویله کهی
ته نیشتی، راکشام و به لای په نجره که دا هه لمپروانی.

گه وهر دوا کاتژمی ریکی ره به ق، چاوه پرشنگه کانی له بن میچه که بری
که پروناکی گوله ستیره یان تیدا هه ل ببوو، باویشکیکی قوولی دا،
به چاوپیکه وتنی وینه کهی خوئی، چاوه بله ق بوو، پری دایی، به قوولی له
وینه که راما، دایه پرمه ی گریانیکی به کول و هاواری خزمه تکاره کهی
کرد: ﴿سارا.. سارا﴾.

سارا به هه له داوان گیشته لای: ﴿به لی خانمه کهم﴾.

+کی نه م وینه ی منی هیناوه ته ئیره؟!.

سارا لیوی خوئی کروشت، نه ختی سهری بادا، بروکانی وه کو ئامازه
کردنیک هه لته کاند: ﴿نه و به ریژه ی پشته وه لییره ی داناوه﴾.

گه وهر به هه ناسه برکیوه جوولا، باری راکشانه کهی له ته نیشته وه بو
سهر پشت گوپی و به ته وسه وه وتی: ﴿چ به ریژیک﴾.

من نه متوانی ئوقره ی نه و بیده نگیه بگرم، کسپه یه که له که لله ی سهر مه وه
هات به ناوچه واندا شریخه ی دا، ئاخیکی کیم له دهم دهر په پری و دهستی
راستم نیشانده ناوچه وانم و دامه پرمه ی گریان و به قورگی پر
له فرمیسه وه وتم: ﴿گیانه کهم گه وهر، نه وه منم﴾.

گه وهر به بینیم ده می وه کو ته له ی ته قیوی لیها، زمانی ده جوولا و
نوتقی دهر نه ده چوو، تین و تاوی دایه بهر خو و چاوی کامپرای تیپریم: ﴿چ
..چی ی ی ی؟!﴾. له تاسه و تینویتی چند سال چاوه پروانی، توند
باوه شم پیدا کردو پرومه ته کانیم بو یه کهم جار ماچ کرد.

گه وهر پریشکی چاوه پروانی پر حزی ماچی لی ده پرژا، بزهی
به خته وه ری که و تبوه سهر لیو: ﴿دلکه م نه وه له که یه وه لییره ی؟!﴾.

- نزيكەى سەعاتىك دەبى.

+ ئەى بۇ بەئاگات نەھىنام؟!.

- ئاخىر دلم بەرايى نەدا لەو خەوہ خوشەت بکەم، دلنيا بووم لەجىهانىكى خوش دەسوورايەوہ.

+ راستەكەى خەونم بينى، لەخەوما بالندەيەك بووم، بەسەر دەريا دەفريم.. زۆر فرېم شوينى نەبوو بيگەمى و تىيدا بنيشمەوہ.. ترسام لەھيلاكى خۇمدا، بالەكانم لەفرين بکەون و نقومى دەريا بېم، پرتا و دورگەيەكم بەدى كرد كە لەكەنارەكەى دا داريكى گەورە ھەبوو، ھيلانەيەكى بەسەرەوہ بوو، تۆ لەناو ئەو ھيلانەيە، بالندەيەكى جوان بووى، گەلى دلخوش بووم، خۆم نايە ئاميزى گەرمەت، لەوہوہ نازانم چى بلىم؟! من زۆرم لەدلە.

بە پيگەنينەوہ وتم: ﴿ دەزانم چى دەليى؟! منيش زۆرم لە دلە، بەلام با شتەكان بمينن، جارى بۇ ئيشى ھاتووم؟! ﴾.

گەوہەر قسەكانى منى بەجۆرى ليكداوہ، وا زاىە ميئشكايەوہ تەنھا بۇ سەردانى ھاتوومە و ھيچى تر، جۆرى تەماشاكردنەكەى خەماوى بوو، بە رقەوہ دەستى بەدەم و چاويەوہ گرت، كە دەستەكانى دەلەرزىن: ﴿ ئااااى لەمنى چارە رەش و قور بەسەرى، بلى بۇ ئەوہندە سادەو ساويلكە بووم، بۇ ئەوہندە خوشباوەر بووم، كەس ھيئدەى من قايم و خۇراگر نەبوو، ھەر خۆم دەزانم چيم بەسەر ھاتووە، ھەر باشە ماوم، ئەوہيە چارەنوسى من.. من لەبەر خاترى تۆ كەزيە رەشەكانم سىپى كرد، پۇژنامەكان درۆ ناكەن، شتى ھەلبەستراو بلاو ناكەنەوہ، دەبوو زوو بمزانيايە تۆ بى وەفای.. ئااااااخ كە پەشيمانم بۇ ئەوہندە سالىە بەديار چاوەروانيت وەستام، فەرموو ئيستا پيم ناليى بۇچى بۇ ئەوہندە دەھاتىە مالم؟! دەى بۇ دەرەوہ عارەبانەكەت راكيئشە نامەوى چيتر ليړە روو و روخسارو بچمت ببينمەوہ. ﴿

بەو قسانە چاوم زەق بووہ، بەشپىرزەيەكى تيگەل بەپارانەوہ وتم: ﴿ خانمەكەم ئەوہندە رەشبين مەبە؟! چما ئەوھا لەمن گەيشتووى؟! ﴾.

+ته واو هیچ شتی ئیمه کو ناکاتهوه، شتهکان بیتام بوون، حهزدهکهه
 بهیهکجاری سندانم بگاتی و لهکۆل تو و دونیا بيمهوه، بهحوبی دل حهز
 بهمردنی خۆم دهکهه نهک تو بهو شیوهیه ببینم، دهی ئهوه چاوهپروانی چی
 ؟!بوچی وهستاوی؟! دهی بو دهرهوه چیتر نامهوی چاوم بهچاوت بکهوی.
 بهپارانهوهیهکی پهروشتەر لیم دووباره کردهوه: ﴿گهوههر گیان چما
 ئهوها لهمن گهیشتهوی؟! دوای ئهه تهمنه نه دورو دریزه ئهوهیه
 پیشوازیت؟!﴾.

بهدلێکی پر جه خارهوه سهرنجیکی بهگومانی بهسهرو سیمام گیپرا: ﴿
 خووت گیل مهکه، وهلامهکان لای تو، تو دهزانی چیت کردووه؟ فهرموو بو
 دهرهوه بهه نهخوشیهوه ههسهلهو تاقهتم نیه چیت لهگهلت بلیم و لهگهلت
 برپسم﴾.

بهدهم دهرپینی ئهه قسانهوه لهگریان بهردهوام بوو، فرمیسک هون هون
 لهچاوانی دهباری.

کهه وتمه بیرکردنهوه له قسهکانی ئهوی روژی، شههه و کهوی قسهکانم
 بو کرد: تو بلایی ئامینهی پوورم بهههله راستیهکانی لهمن گهیاندهی و
 ههقیقهتی شتهکانی شیواندهی و مهبهستیکی لهپشتهوه نهبووبی؟! .

+ئهوه کیشهی خوته بهههله تیگهیشتهی یان نا، بهسه لهوهنده بیپرهوه،
 برستم لهبههرا، ناتوانم لهوه زیاتر گوی بو یهک وشهه ترت بگرم، ههه بی
 وهفا.. ههه..

توند بهدهستی راستهه، دهمیم گرت: ﴿گیانه، ههزناکهه گویم لهه قسه
 ناخوشانهتیی، بهسه ههستم لی رابگره بزانه چی دهلیم و بوچی
 هاتووم؟! ئهوجا دهمدیه بهه شق و پیلهقه، بو دهرهوهه دهردهکهه، خووت
 سهرپشکبه﴾.

بهههناسه برکیوه سههه کهمهترخی بو لهقاندیم: ﴿دهی بهه کورتی
 بیپرینهوه﴾.

بهدهم بزیهکی واتادارهوه وتم: ﴿من کهه هاتومهته لای تو، بو ئهوه
 هاتووم تا پهیمانی جارانت لهگهله نوی بکهمهوه، من ههه پیاوهکهه جارانم،

که هاتومه ته ئیره بۆ ئەو هاتووم ئەمپۆ بە ساغی و ناساغی بتهمه بازاری
زیرینگران و هەر لەم ههفتهیه لهپۆ ره سمیکى شایسته دا بتگوازمه وه.. ئەم
ئىوارهیه من و تۆ داوه تى سه رۆکین، خوشى بهیهک گه یشتنمان لهو داوه ته
دهکەینه دوو خوشى، ئەویش گۆرینه وهى ئەلقه و شهکراو خواردنه وهیه. ❀
گه وهه ر سه ره تا ده مى بهش بۆوه، ئەوجا وهک خوشیهکى بیسنور
گه مارۆى دابى، دایه پرمه ی گریانیکى به گۆرترو باوه شى پيدا کردم: ❀
بمبووره گیانه کهم.. ببووره لهو قسانه ی کردم.. گیانه کهم؟! ❀
-گیان.

+ نازانم ئەوهى ده بینین خهونه یان زینده خهون؟! من باوه ر ناکه م.
- بۆ باوه ر ناکه ی گیانه؟! ئەمه راستیه که نکۆلى لى ناکرى و بهرى
رهنجى ئەو پۆژانه یه که هه ر دوکمان زۆر له میژه خهونى پیوه ده بینین.

کۆتایى